

Виходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ сутокъ) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ „Бібліотека найзнат. повѣстей“ виходить по 2 печат. ар купъ кожного 16-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца.

Редакція, адміністрація і енциклопедія підъ Ч. 44 улиці Галицка.

Всѣ листи, посмѣхи і рекламації належать пересыпать підъ адресою: редакція і адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

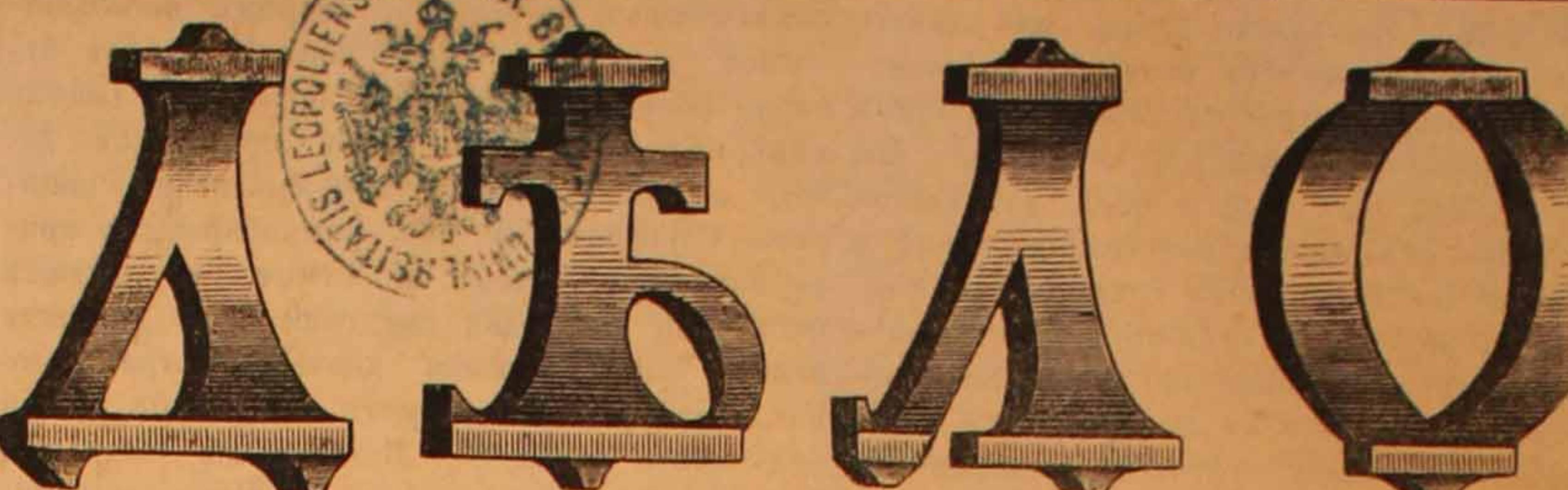
Рукоція не звертаються толькъ на попереднє «вторе жено».

Посланіе число стоїть 12 кр. а. в.

Оголошення призначаються по цѣлі 8 кр. а. в. бѣдь однога трохи печатки.

Рекламації виходити вѣльші вѣдь порта.

Предплату належить пересыпать франко (найлучше почтовымъ переказомъ) до: Адміністрації часописа „Дѣло“ ул. Галицка Ч. 44.

Запросини до предплати на рокъ 1885.

Съ новымъ 1885 рокомъ розпочинаємо шестий рокъ видавництва „Дѣло“.

Уповаючи въ помочь Божу, въ святості пропору, поднятої крѣпкою рукою першого руководника нашої часописи, въ жизненість виписаної на ім'я програми народної, въ дальшу загальну моральну і матеріальну подиому нашихъ Вп. Родимцівъ, — чуємося щасливими, приступаючи смѣло до дальшихъ трудовъ на дотепервній тяжкій, неразъ и даже тернистій путь, що веде до славы, сили і щастя нашого народу.

Тяжку, прикро-тяжку добу переживала наша Русь Галицка въ той хвили, коли появилось наше „Дѣло“. Оно було тымъ, чимъ буває бѣль ясного луча зъ посередь засуленого важкими хмарами небосклону. Оно зрадувало всѣхъ широкъ сыновъ Руси, бажавшихъ жити і розвою своєї народності, оно почало розбуджувати сонячихъ, воскрешати надвію і вѣру отчаявшихъ, вказувати дороги до праць народної, при котрій всѣ сини одної дорогої матери можуть зйтися і обніти другъ друга, — оно вказало і ту чисту, святу цѣль, до котрої повиненъ бути звернений взоръ кожного патріота Русина, зродженого середь руского народу, викликаного його чудовою пѣснею, выплеканого його любомъ словомъ, обдарованого всѣми високо-благородними свойствами серця і духа, які въ народѣ нашому могли лиши витворити його природний талантъ, чистий і честний характеръ, кровавими слѣдами значена історія і такъ тѣсно — можна сказати — нерозлучно съ народностю звязана церковь руска съ своїмъ святымъ для кожного руского серця греко-славянськимъ обрядомъ.

Якъ само появлене на свѣтъ, такъ і рѣсть і зростъ „Дѣла“ тѣсно звязані съ історією Галицкої Руси послѣдніхъ роківъ. Історія таї звѣстна нашимъ Вп. Читателямъ. На вѣті нашої соспільности одна хара здѣсь — поземнна, все однаково важка і грізна. У внутрѣ-жъ нашої соспільности міняється погода — то ясніше, то хмарніше, то веселіше, то сумніше.

„Дѣло“ съ свою ясною, і найтяжішому ворогови Руси всецѣло видимою програмою — було, есть і буде все въ тѣмъ щасливомъ положені, що могло, може і зможе все кожному противникови самосвѣдомо і неустрашимо глянути въ очи, виправити ему съ гор-

достею: „тутъ стою і тутъ остаю“, і змѣртвяють сь пимъ цѣлою ваготою своєї енергії і силы. За пять послѣдніхъ лѣтъ історія нашого богатого въ злощастній хвили житя народного — „Дѣло“ съ своею програмою і при найтяжішому напорѣ ворожихъ воли могло стояти мови скала твердо і съ почутъємъ свягости, законности і соївствної правди бороненыхъ нимъ принципівъ — отпирати всѣ напасти, всѣ замахи, вимѣреній противъ рускої народності і церкви, на ущербъ або і на знищенье нашихъ правъ народнихъ і церковнихъ.

Рѣвночасно „Дѣло“ все звертало увагу рускої соспільності на потребу „власної помочи“, котра правдивого чуда доказала въ найновішій історії Чехівъ і котра єдина може насъ двигнути і поставити на ноги. Історія поучила насъ доволѣ, що нѣ зъ отки, а толькъ зъ себе самихъ мы можемо видобути жизненну і тревалу силу народну. Не служити намъ нѣкому, а бути повновластнимъ господаремъ у своїй хатѣ, въ котрій знайдеся своя правда, і сила, і воля. Тої засады держався свято першій руководникъ „Дѣла“, бл. п. Володимиръ Барвінський, — мы по нѣмъ єи наслѣдили і свято бережемо. И треба признати, що — помимо перешкодъ противниківъ нашого народу, котрій іменно тої „власної помочи“ Русиновъ дуже боїться, а такожъ помимо невырозумія ще доси тої єдинно-спасенної дороги для австрійскихъ Русиновъ черезъ деякихъ нашихъ таки людей, — помимо всего того засада „власної помочи“ обхоплює що-разъ ширші круги нашого соспільного і економичного житя і по быстромъ єи переводжуваню въ дѣло по цѣлій Галицькій і Буковинській Руси — можна на певно заключати, що недалека вже хвиля єи остаточного, повного триумфу. Въ честь найбільше сказано нашої інтелигенції, якъ духовної такъ і свѣтської, що она горячо і широ прикладає до того свою руку. Якъ-небудь неїтрадиція наша доля, а все таки грудь кожного патріота Русина мусить напувати надѣю тії густо вже по краю посѧйні огнища загальної просвѣти, національного самопознання і економичного здвигненя Галицького і Буковинського народа руского. Такъ само мусить кожный радуватися і оживленіемъ нашого твариського житя, въ котрому зближається і опознається інтелигенція наша якъ мѣжъ собою такъ і съ народомъ. „Дѣло“ съ натискомъ відносить всѣ того рода проявы въ австрійской Руси, бачучи въ нихъ певну запоруку красної будучності. Тутъ мусимо висказати

свою подяку всѣмъ Вп. Родимцямъ зъ всѣхъ сторінъ Руси, що не щадять труду, засмальючи намъ громадно вѣсти і дописи, черезъ що часопис наша стає вѣрній зеркаломъ кожничасного політичного, церковного, економічного, школиного, наукового і товариського движенья руско-народного. Сердечно просимо ихъ і на дальше помагати спільному дѣлу. Якъ доси, такъ і на будуще „Дѣло“ зъ одної сторони буде неустранимимъ застинникомъ правъ рускої народності і рускої церкви супротивъ всѣхъ посягань противницівъ, стоячи на становищії интересівъ цѣлого нашого народа, а зъ другої сторони буде підносити, попирати і региструвати все, що лиши може служити въ користь народну, що лишь може причинитися до подвигання рускої соспільності, моралью і матеріально. Фразъ, пустомельства, бенгалського огню, „пікантої“ полемики — не знайдуть въ „Дѣлу“ єго Читателъ, якъ не знаходили й доси; подбійні речі, дѣлаючи більше на первы якъ на розумъ і тысячу разовъ більше пікідній, якъ користній, виключеній зъ нашої часописи ще при єи заложенню. Въ нынѣшній хвили треба намъ не фразъ і не штучныхъ огнівъ, а позадного, мотивованого отзыву і суду. Тымъ толькъ дається нашої соспільності можність заняти въ кождомъ дѣлѣ розумне, свѣдоме і достойне становище, — тымъ толькъ чиномъ допоможеся синамъ одної землї і одного народа вирозумѣтися, опознитися і въ згодѣ та любови працювати для загальнаго добра народного!

Звертаємо увагу нашихъ Вп. Читателъ въ також на видалану при „Дѣлу“ — Бібліотеку найзнатінішихъ повѣстей, котрої доси вишило вже 17 поважнихъ томівъ. „Бібліотека“ наша має задачу учинити злишно чужоязичну лектuru въ домахъ рускихъ, а подає въ числь рускомъ языцѣ самій найлучший і для нашої читаючої публичності найотповѣдній творы європейскихъ повѣстеписателівъ.

„Дѣло“ і „Бібліотека найзнатінішихъ повѣстей“ будуть виходити въ р. 1885 въ такомъ самомъ обємѣ і въ такій же порѣ, якъ сего року. „Дѣло“ єго Читателя, четверга і суботи, а „Бібліотека“ два разы въ мѣсяць кожного 15-го і послѣднього по 2 аркушѣ друку.

Предплату на „Дѣло“ виносигъ на цѣлій рокъ 12 зр., на піввъ року 6 зр., на чверть року 3 зр., на мѣсяць I зр. На „Дѣло“ съ „Бібліотекою“ націаменит. повѣстей“ на цѣлій рокъ 16 зр., на піввъ

року 8 зр. на чверть року 4 зр. На „Бібліотеку найзнат. повѣстей“ саму на цѣлій рокъ 5 зр., на піввъ року 2 зр. 50 кр., на чверть року 1 зр. 25 кр.

Для заграницъ кромѣ Россії: „Дѣло“ на цѣлій рокъ 15 зр., на піввъ року 7 зр. 50 кр., на чверть року 3 зр. 75 кр. „Дѣло“ съ „Бібліотекою“ на цѣлій рокъ 19 зр., на піввъ року 9 зр. 50 кр., на чверть року 4 зр. 75 кр.

Для Россії предплати на „Дѣло“ виносить на цѣлій рокъ 12 рублей, на піввъ року 6 руб., на чверть року 3 руб. На „Дѣло“ разомъ съ „Бібліотекою“ на рокъ 16 руб., на піввъ року 8 руб., на чверть року 4 руб. На саму „Бібліотеку“ на рокъ 5 руб., на піввъ року 2 руб. 50 коп.

Новій предплатники „Бібліотеки найзнат. повѣстей“ дбстануть початокъ повѣсти: „Батько Горію“ (8 аркушівъ) даромъ.

Для додгдністи П. Т. Предплатникивъ „Бібліотеки найзнат. повѣстей“ постаралася Адміністрація „Дѣла“ о готовії окладинки (цѣлі въ полотні съ витисками і съ вилозоченими заголовкомъ на хребтѣ) для подинокъ повѣстей, котрі П. Т. Предплатники, почавши бѣти повѣсти „Батько Горію“, за малою доплатою (25 кр. бѣти одної повѣсти) будуть могли дбставати, але підъ условіемъ, що найменше 100 предплатниківъ зголоситься съ такимъ жданьемъ. За вправлене книжки жадає тутешній переплетчикъ 15 кр. Єсли-бы мінімальне число 100 не зголосилося, въ такомъ случаю присланій 25 кр. дочисляється до дальшої предплати. Доплату на окладинки до повѣсти „Батько Горію“ належить прислати найдальше до конца с. р. с. в. до 1 (13) січня 1885, а до дальшихъ повѣстей все съ присылкою першої часті предплати.

Предплату слѣдує пересыпать (найдогднійше переказомъ почтовымъ) до „Адміністрації Дѣла во Львовѣ“.

При письменномъ замовленю „Дѣла“ або „Бібліотеки“ просимо все точно подати адресу замовляючого, чась, до якого має часопись носилатися і чась сплати належної предплати.

Рѣвно ж просимо всѣхъ Вп. нашихъ Предплатниківъ, у котрихъ маємо ще залегости, щоби чимъ скорше ихъ надслали, бо съ кінцемъ року редакція мусить вирівнати всѣ свои рахунки.

Предплату на слѣдуючій рокъ просимо бтновити якъ найскорше, понеже якъ „Дѣло“ такъ і „Бібліотеку найзнат. повѣстей“ печатаємо лише въ обмеженії числь, такъ що позпійше зголосившійся могли бы початковыхъ числь не дбстати.

Редакція і Адміністрація „Дѣла“ ул. Галицка ч. 44.

Основній чертъ внутрѣшнього устрою західно-руської церкви въ XVI і XVII вѣк.

Студія Ореста Левицкого.

(Дальше)

Виявши все доси сказане на увагу, не трубо представити, якъ всѣ тѣ наслѣдки супільного перелому, звязані въ історії южно-західної Руси съ єюкою Люблинською унії, мусили отбитися на положенії і долі західно-руської церкви. Передовсімъ станова виключність оконечно розрушила давнійшу єдність клира і мірян, представителівъ всѣхъ верствъ західно-руської супільності, і паралізувала ихъ спільну службу інтересамъ церкви. Самъ клиръ відъ впливомъ станово ідеї розпався теперъ на двѣ рѣзко розграниченії групи: вища вархія разомъ съ немнохъ представителями бѣлого духовенства виходила въ себе „шляхту духовного стану“ і швидко вовсе відлялася во всѣмъ съ „паками тляхтою становезъ свѣтськихъ“, а низши духовенство зачислило въ ряды „посполитого стану“ і виходило на жертву самоволи зъ сторони „становезъ шляхотськихъ“. Одержуючи руку дѣдичевъ приходськими посадами, священики привыкли підчинятися имъ навѣть і въ такихъ дѣлахъ, котрі не належали до сферы властиво-підданчихъ відносинъ, а дотыкали примо ихъ пакарськихъ собствинъ. И въ со спільності і середь самого духовенства швидко виросився принципъ: чи подаване, тому і послухъ священиковъ“. На той основѣ дѣ-

дичевъ або навѣть ихъ урядники і арендаторы обходилися съ священиками, якъ съ єими підданними, самі ихъ і судили, саджали въ свои арешти, прикаували имъ самоволно вѣнчати або розривати супружество і т. п. Не диво, що при такихъ умовахъ бути сельского духовенства, самъ сань православного священика удавається такъ низко, що, по свѣдомству соївственника, самій християнський членъ церкви виходить зъ церкви і виходить зъ свѣтської служби, тому що протекцію придворнихъ вельможъ, а більшості прямо за гроші. Принявши посвяченіе, шляхтичъ нѣ крихти не вмѣняється давнійшого способу життя, привычокъ та норовівъ і на кождомъ кропѣ дуже вухвало доплати церковній правилу і приписи. Многі вступали въ управління єпархіями або монастирями, маючи живи жењи і, посвятивши єть права участі въ розпорядженню церковними маєтками та доходами і самій розпоряджалися ними безъ нѣкієї контролі: роздавали цѣлі села на джизивотній ужитокъ своїмъ дѣтямъ і своїмъ, отдавали въ посагу дочкимъ, продавали, мѣняли, забирали собї цѣннійшій речі въ церковнихъ приборахъ, і т. п. Не вдоволяючись тимъ, владики самоволно накладали побори і поадатки на підчиненіе имъ духовенство, і если священики не могли сповнити їхъ жаданія, то вони закаували имъ богослужене и запечатували церкви. Ще більше бути церемонії по-

На склонѣ року.

Добывающей до конца року 1884 важный для насъ не только тыми фактами нашего внутреннего, громадского житя, котрый въ нѣмъ довершился, але такожь и тыми, що становить дѣль своего рода звортну точку и въ нашомъ вѣществѣ, политичномъ житю. Якъ звѣстно, съ початкомъ слѣдующаго 1885 року кончится 6-лѣтия каденція рады державной, тая каденція, котра нашему краеви привнесла подышеніе многихъ податковъ, корупцію трансверзальну и иниші того рода благодати, а натомѣсть нашему русскому народови не прибала анѣ однаго права, не сповнила анѣ однаго завѣтного бажанія. Въ той каденціи мы и не могли мати надѣвъ на які-небудь користи, бо мы въ радѣ державной не були иѣчимъ, не представляли иѣякои силы, були парламентарными зеромъ, котре анѣ правительству анѣ опозиції не могло бути пожаданіемъ союзникомъ.

Мы не будемо входити въ причину нашои давше тревающи парламентарной слабости, — хочь то рѣчь безимѣно цѣкава и для потомкѣвъ научаюча, — та только-жъ не надѣйшиа ще анѣ пора, апѣ можнѣстъ запускати скальпель анализъ въ раны, котрый чай-же починаютъ гоитися. Будущій историкъ, маючи въ рукахъ всѣ рго и сопта, зможе безсторонно осудити то, до чого мы нынѣ по самой природѣ рѣчи можемъ относити або лише сам studio. Наша задача нынѣ не судити причину унаду нашоего житя политичнаго, але маючи самъ той упадокъ передъ очима яко фактъ, старатися при надходачай случайности всѣми силами подвигнутися зъ него, выбороти себѣ принадлежнѣ намъ въ державѣ становище не просьбами, не покорюю анѣ апатію, въ концѣ не оглядками на чю-бъ то нѣ было чужу помочь, — але тымы одинокими оружіемъ, якъ намъ помимо всѣхъ супротивныхъ ударовъ осталося въ рукахъ — оружіемъ нашого власнаго патріотизму, единости и свѣдомости народной, руководженой почутіемъ нашихъ обовязкѣвъ взгладомъ себе са-мыхъ и взгладомъ цѣлои державы.

Наближающаяся въ першой половинѣ будущаго року кампанія выборна буде мати для насъ величезне значеніе. Она рѣшила отомъ, чи мы и на дальшихъ шѣсть лѣтъ маемо въ австрійской державѣ бути пятъмъ колесомъ при вѣзѣ, бути тымы немѣчнимъ калѣкою, котрому часъ отъ часу кидася які-небудь окраинъ зъ милосердія, але котрого не кличеся до серіозной работы анѣ не допускается до рѣвнаго подѣлу за-для его неспособности; она дастъ найлѣпше свѣдоцтво, чи и о сколько мы за тыхъ шѣсть лѣтъ выросли морально и духовно, чи и о сколько праца такихъ Качаль, Барвѣцкихъ и другихъ нашихъ патріотовъ принесла плоды, запустила корѣнѣе въ серцахъ и умахъ народныхъ.

Сила народа лежитъ въ солидарности, въ единости всѣхъ его верствъ въ стремленію до

певной цѣли. Мы знаемо добре, що единость таа не даетъ нѣкому бѣ разу, — противно, она есть плодомъ довголѣтной невтомимой працѣ, неразъ працѣ многихъ поколѣнь. Мы знаемо такожь, якъ мало у насъ до недавна було такои, свѣдомой и енергичнои працѣ и якъ богато ще намъ треба трудитися на кождомъ поли, щобы хочь сколько-небудь дѣгнати щасливѣйшихъ сусѣдовъ, що давно насъ по-выпереджали. Але все то не тревожитъ насъ: мы вѣримо въ нашу будучность, вѣримо въ то, що 20-миліоновый народъ не може згинути, якъ дово гамъ не схоче згинути, що онъ мусить выбороти себѣ красшу долю и почеисте становище мѣжъ всѣми братными народами, якъ скоро только обставиши позволить ему дружно и въ повнѣй силѣ приступить до такои боротьбы. Огъ насъ, галицкихъ Русиновъ, частины великого русскаго народа, въ теперѣшній хвили найбольше залежитъ — прискорити ту щасливу хвили. Основнїи законы австрійской монархїи даютъ намъ можнѣстъ поднести свой голосъ въ концертѣ иныхъ народовъ славянскихъ, высказати свои домаганія, свои непередавнѣніи права и свои народнїи идеалы въ слухъ цѣлои Европы, и тымъ способомъ заявить себѣ справѣ народнѣи организмомъ, великомъ, живучимъ и свѣдомымъ своего житя. Признаймо, що доси нашіи репрезентанты рады державной въ томъ направлению робили дуже мало, и хочь боронили неразъ не безъ таланту правъ русскаго народа во Вѣдни, то все таки далекими були бѣ принципіальной ясности въ розумѣнію того, що то таке той народъ, якъ его житѣ и стремленія, — далекими були бѣ твердо вѣры въ его самостїйностъ и въ его будучность, и для того ихъ парламентарий выступы такъ дуже отдавали холоднымъ резонованьемъ та політикованьемъ, а такъ мало мѣстили въ себѣ того жару, того ентузізму, котрый есть знаменемъ всякои молодои силы и неразъ мовь чаромъ ломить такіе завады, которыхъ холодне резонерство нѣкоги побороти не може. Отъ тогу то мы уважаемо такъ важными надходачай выборы до рады державной, бо масно надѣю, що они впровадятъ на ширшу политичну арену бѣльше представителѣвъ нашого народа, котрый зъумѣють и схочутъ гдно запрезентувати имѧ руске передъ Европою и дати голосъ не только всѣмъ нуждамъ та потребамъ, але и всѣмъ позитивнѣи стремленіямъ и идеаламъ нашихъ середъ цѣлого образованаго свѣта.

Правда, великий треба буде трудности пе-ребороти, — кампанія выборча стояти настъ буде много силъ и трудовъ, — але хиба-жъ то на свѣтѣ що-небудь великого здобувається безъ труда и натуги? Коли-бъ павѣть велика часть труда симъ разомъ и не принесла пожданого плоду, то все таки марно она не пропаде, а кине мѣжъ народъ не одно добре сѣма, котреего часу мусить зѣйти и дозрѣти.

Для того великии сумомъ и жалемъ напоминаютъ насъ надходачай зъ рѣжныхъ стояніи нашого краю вѣсти о знеохоченію дея-

кихъ нашихъ патріотовъ, котримъ побольша-ючійся съ каждымъ днемъ ворожій напоръ от-бирає енергію до дальнѣй боротьбы. Такожъ мѣжъ нашимъ священствомъ прокидася де-куды подобие знеохоченіе, выкликане напо-ромъ Бузитовъ та ихъ рѣжнобарвныхъ при-служниковъ. Жалемъ и сумомъ напоминаютъ насъ таки небѣрадай симптомы, и то якъ-разъ передъ такою важною хвилию, котра може выкликати рѣшучай звортъ въ цѣлой нашей будучности народной. Поставлене значнои и енергичнои фалангти поборниковъ та защитни-кѣвъ народныхъ до вѣденськай рады державной помимо всѣхъ перешкодъ и противностей — чи-жъ се не буде найкрасною манифестацію слабости и бесплодности ворожихъ махинаций, — а зъ другои стороны, чи-жъ не буде найлѣп-шию занорукою того, що въ боротьбѣ мѣжъ партіями парламентарными и нашъ голось та-кожъ набере ваги и станеся бодай въ певныхъ хвиляхъ рѣшаючимъ, и що тогы репре-зентанты нашіи зможутъ выторгувати для нашого народа и духовенства такі права, якіхъ мы ишио дорогою осягнути не зможемо.

Только не тратьмо надѣвъ и отваги, — памятаймо на святость и живучость нашои народнїи идеи и на правдивость иѣмецкой приповѣдки: „Geld verloren — nichts verloren; Muth verloren, — alles verloren, — es wäre besser — nie geboren...“

Части репрезентантъ яко-небудь партіи ува-жати можна (вынавши хиба п. Мазура, та за-брать нѣ найменшою участи въ цѣлой той де-монстраціи; явилося лише кѣлькохъ молодыхъ студенческѣвъ, котрѣ въ части зовѣтъ не допу-скали можливости такого похорону, а въ ча-сти не здавали себѣ справы въ досгности сен-демонстраціи и хотѣли только почити память почтенного человѣка).

Але дякій совѣтнїи органы игноруютъ такъ себѣ, для улекшена „полемики“, для хочь-бы и якъ-принципіальни рѣжнici погля-щобы скаламутити воду, и не перебира-жіемъ напасти (за однѣмъ заходомъ!) на самій, що они думки, не тымъ самимъ служ-ваного, бѣзъ загальнаго значенія факту — дѣло въгоды! — всякий близшій обставине, всякий, дѣвъ и пересвѣдченіе, если лаше ходить о то-ючи въ средставахъ, якимъ-бы не було ору-вѣхъ, котрѣ въ чомъ-небудь мають не тѣ жать богамъ. Въ той цѣлї зробили въ зволо-превеликои политичнїи, всенародной досгности а що найважнѣйше, звалюють бѣзъ надумованія и бѣзъ найменшої пѣ-ставы всю провину на чужїй плечѣ. Для чого? — бо декому, — щобъ жити — кalamутной воды конче потрѣбно.

Не думаю тутъ нѣкого боронити; цѣла таа рѣчъ для кождого, котрый має очи бачити а уши чuti, такъ ясна, що школа дармо словъ тратити для еи довшого пояснюванія. Якъ можна робити отѣчальными чи то „Просвѣту“, чи „Товариство им. Шевченка“, чи „Руску Бѣ-сѣду“, чи „Академичне Братство“ за поступки двохъ зъискованыхъ людей, — людей, котрѣ до нѣкотрого та тыхъ товариствъ не належать и съ нѣкотрими не мають звязи? Якъ тутъ дѣло съ яко-небудь „партію“? Чи-какъ „совѣтнѣмъ“ органамъ таи цѣлї комъ незвѣстно, що далеко переважна часть всѣхъ коренныхъ россійскихъ ре-волюціонеровъ-„нигилистовъ“ анѣ чу-фильствѣвъ и годите въ томъ вигладѣ цѣлко-вито съ всякими п. Ламанскими, Катковыми, Пихнами ет. сопр.? А въ другои стороны чи такожъ нѣкоги не чули о „хри-стіанськѣмъ соціалізмѣ“ епископа Кет-терела, пастора Штекера и др.? — Зовсѣмъ свѣдомо а злонамѣрено мѣщаютъ найрѣжнѣй-ши погляди, пересвѣдченія, сторонництва, — въ якій цѣлї? — бо кalamутной воды на Ру-си конче имъ треба!

Ще кѣлько словъ що до самихъ ініциа-торовъ згаданої демонстраціи. Въ имъ споль-нно працѣ на рѣдвой нивѣ, для добра рѣдвой народа кождай соспольвѣсть толерує всякий лич-ний пересвѣдченіе, доки есть бодай видѣть, що дотычнѣмъ лицамъ иде о якусь доброеовѣтству працу, а не о фанатичнѣ, згубнѣ для загальнаго дѣла демонстраціи. Въ противнѣмъ случаю соспольвѣсть зъумѣє по-ложити конецъ всѣмъ такимъ починаннямъ,

щеники не хотѣли слухати своихъ порочныхъ паstryѣвъ, отдавали піанѣству и бѣльше журилися про те, щобъ додогодати своимъ пасторамъ-дѣдичамъ, нѣкаки думати о своихъ пастырекихъ обовязкахъ; наконецъ самі пасоми, лишеніи духовнаго руководства и утративши всіе довѣрія и повагу до своихъ недостой-ныхъ пастырѣвъ, враждували отцѣвскай вѣрѣ и топами переходили на чужїй вѣры и секты, а други почали клонитися до мысли о унії. При оглядѣ всего тога стаа вповорѣ понятнѣмъ бѣчанье сочаснѣхъ, о котрѣмъ въ 1591 р. Львовскай братчики увѣдомили Константино-польскаго патріарха, що многи въ православ-ныхъ недомувають: чи не зближаєса чистъ погибелѣ православной церкви?

Однакожъ захѣдно-руска церковь не погибла — и свое спасеніе мала завѣдчики едино тому фактами, що еи соборніи переказы ве-були до конца забутї захѣдно-руска суполь-носте и склонилися въ чистотѣ середъ низ-шихъ верствъ населенія. Въ мѣру того, якъ множилися надъужита середъ вархіи, мысль о церковнїи реформѣ находила що-разъ бѣльше сторонниковъ; хибувало лишь згоды на то, якими средствами и въ имъ якихъ прин-ципіовъ, повинна бути предпринята таа рефор-ма. Православнїи патроны, навѣть такі могучі, якъ князь Конет. Острожскій, показалися бѣсилными не только предприняти таку ре-форму, але и вказати дороги и средства до неї. Незрѣлано способнѣйшими и пригдѣй-шими до тога дѣла явилися захѣдно-руски мѣ-щане, особливо ті, що жили въ бѣльшихъ мѣстахъ и мали самоуправу після права маг-дубурскаго. Мы вже перше згадували, що мѣщанство многихъ мѣстъ и мѣсточекъ аже до часу сами унії удержжало право завѣду-

вати своимъ церквами и выбирати для нихъ священникovъ, дуже дорожили тымъ правомъ и енергично бѣстоювали его бѣ разъ посягань въ

сторони самихъ архиастырївъ своихъ. До тога треба додати, що мѣщане, условиями бы-ти и самимъ родомъ торгово-промышленовъ занять своихъ, представляли становище доволѣ розвитий. Многи въ нихъ вели торговлю съ за-

граничными мѣстами и самі часто бували въ чужихъ земляхъ. Межи ними була широка розпросторена письменностъ и яка-така книж-на освѣта, а середъ мѣщанъ бѣльшихъ мѣстъ, якъ н. пр. Львовъ, Вильна и др., часто стрѣ-чалися лица, що посѣдали справѣ европейскѣ образованье. При всѣмъ тѣмъ захѣдно-руска мѣщанство отзначувалося строгимъ консерва-тизмомъ во всѣмъ, що дотыкало его народно-стї и вѣры, и помимо того, що мѣщане за-для условїй свого быту, не менше якъ шлях-та були наражені на валивъ протестантской пропаганды, то межи ними були доволѣ рѣд-ки случаї вмѣнья отцѣвской вѣры. Мы гото-вий навѣть допустити, що проповѣдь реформа-ції съ деякими еи сторонами, н. пр. откіданьемъ бѣзъсловного авторитету вархічкої власти, виказуаваньемъ надъужить духовенства а та-коожъ ученьемъ о правѣ вѣрнихъ самостїйно завѣдувати дѣлами церковныхъ общинъ, и т. п., скорше могла оказувати користнїй впливъ на захѣдно-рускихъ мѣщанъ, розвиваючи и у-крѣплюючи въ ихъ пізнаню бѣзовѣднїй при-ципіи православної науки, такі противопо-ложнїи принципіали католицкимъ, и приучу-ючи ихъ критично относити до поступківъ своихъ власнѣхъ вархіовъ. Якъ бы то вѣ-було, а годѣ не признати, що захѣдно-руске мѣщанство розпоряджало достаточными сред-ствами до того, щобы взяти на себе починъ

въ дѣлѣ реформы церковної, тымъ бѣльше, що оно мало у себе готовїй институты, котрѣ могли стати першими огнищами церковного отрідженія: розумѣюмо церковнїи братства.

Звѣстно, що братакъ мѣщанськїй звязи були въ деякихъ захѣдно- и южно-рускихъ мѣстахъ ще въ половиною XV в., але було ихъ не богато и они мали мѣшаный характеръ: въ часті релігійнїй, а въ часті цеховихъ корпорацій. Але съ наступленьемъ послѣдної четверти XVI в. церковнїи братства одно по другомъ появляються въ бѣльшихъ и малыхъ мѣстахъ и мѣсточкахъ и за якихъ 10—15 лѣтъ творять доволѣ густу сѣть на просторами бѣзъ Львова до Вильны и Мстиславля. Въ той часу виявилось, що недостаточно есть дѣбати про одинъ матеріальний потреби поодинокихъ приходскихъ церквей, що було доси за-дачею братствъ, и мѣщане почали пересвѣдчу-ватися о конечності такихъ зavedень, котрѣ мали-бы задачу служити не лише своимъ приходскимъ церквамъ, а всѣмъ церквамъ православнїй, для вдоволювання не столько матеріальнихъ, сколько моральнихъ еи потребъ, про котрѣ не було кому дати. Тымъ способомъ виникала думка о непригодності дотепе-рѣшаної організації церковныхъ братствъ и о необходиності реформи ихъ внутреннаго устрою въ той цѣлї, щобы приспособити ихъ до звѣдби ширшимъ задачамъ.

Така реформа и була осущена въ 1586 р. а починъ до неї зробило найстарше въ южно-рускихъ братствъ, именно Львовске. Скори-ставши въ пріїздѣ до Львова антиохійскаго патріарха Іоахима, Львовскай мѣщане предложи-ли ему до потвѣрдженія виготовленій ними новий братскїй уставъ, котрый потому слу-живъ ввѣрцемъ для южно-рускихъ братствъ

По змыслу нового уставу, братство не есть бѣльше становимъ кружкомъ лицъ, маючимъ приватнїи релігійно-добродѣйнїи цѣлї, але стаєся загально-церковнимъ інститутомъ, котрого задача — всесторонно служити користи и интересамъ всїхъ захѣдно-руской церкви. Для братства, по перше, тратить давнѣй-ши на-побѣдъ цеховий характеръ и стаються звязкомъ всѣхъ становищъ, до котрого могли вступати и мѣщане, и знатнїи шляхтичї, и „посполитї“ и въ загалѣ люде „важовнїи ста-ну“, въ до того не самі мужчины, а і женщины; по друге, не покидаючися давнѣй-ши до-бродѣйнїи цѣлї, т. є. помочи церквамъ, шпиталямъ и въ загалѣ бѣднѣмъ та нещаст-нимъ, братства уважаюти теперъ найголовнѣ-шимъ своимъ дѣломъ — зводити школы, держати при нихъ ученьїи людей, закладити друкарнїи и виховувати въ своихъ школахъ сиротъ и дѣтей убогихъ; а по третє, для до-стиженїя единства и солидарности своихъ дѣ-лань, братства организуються въ одинъ загаль-ний союзъ, въ котрѣмъ Ль

знаходить слова до належного ижъ начинання и потрафитъ выелиминувати такихъ людівъ свого товариства.

ДОПИСИ.

Зъ Сянбцкого Пѣдгбря.

(Слава нашої околицѣ. Покривожене селянство при експропріації грунтобез подъ желѣзницю Трансверзалку. Взбрцева сянбцка гімназія. Школяри народній и неоціненій інспекторъ. Чого намъ не достає?)

І. Не думайте себѣ, Вп. читателѣ, що Сянбцке Пѣдгбрье то такъ собѣ тиха околиця, що підрадне мѣсце займає въ исторії розвою нашого краю. Де тамъ! Наша околиця веде бодай часомъ передъ, чи то въ житію публичній, чи товарищескій. Такъ мы — вправдѣ не самі хлопи — но все-жъ мы хлоцькій натуральний „ргзгеводу“ — послали до Львова п. Козловскому, который мало-шо не розгнавъ Выс. Сойму, но въ конці переконавши насъ на правду, що батьки краю не дорошли ще до понятій нашої околицѣ, репрезентованої его достойною головкою, въ коїтѣ тілько ріжнородныхъ и доси черезъ цѣлу польську, руску и нѣмецькую журналистику невыгодкованихъ операций финансовыхъ мѣститися, — скажут имъ колѣка кречніхъ слобъвъ на науку и отрасли чоботы въ пороху соймового, таки въ самой сали соймової, подумавъ себѣ въ духу: „Угушпансіе, szkoda twoich zdolnosci“ и нѣшовъ во свояси. Тай добре зробивъ, бо и чого же мали видѣти его здѣшности безъ найменшихъ провизій, для якихъ тамъ марніхъ танціемъ. Мы тому не винимъ, що Выс. Соймъ не умѣвъ познантица на п. Козловскому; мы послали, що мали найлучшаго для ратованія краю. Здавалось бы, що цѣлый край повиненъ бувъ перенести високими и високими засадами нашого бувшого посла; тымъ часомъ що жъ робить мітрополія нашого краю? Витягає зъ сплѣтеній актівъ судовихъ якісъ-тамъ зданія и іншій некоректності... Горожане львівські, вістыдайтесь!

Не такъ винагороджуєся „органичну працю для ојсузупу“, — нема у васъ політичного такту и змислу. Вы повинні выбраться на науку въ нашій сторони. Вже то, що хочете, говорѣть себѣ, въ таки нѣгде не найдете такихъ свѣтіль, якъ у насъ. Отъ п. пр. п. Журовскій. Може не свѣтило? Такожъ зъ вашої околицѣ. Вправдѣ „аки риба безгласный“ — але то не дивота, бо загальнѣ вѣдома рѣчъ, що коли найдеся тіжко учений рабинъ межи самими мудрими, то нѣколи нѣчого не говорять, хочь рѣжъ его, хиба отъ часу до часу съ чимъ вѣдеть, що цѣлый хрещеній миръ подивомъ цереймає. Такъ п. пр. чи не славна та знаменита бесѣда п. Журовскаго, висловлена въ минувшої сесії соймової при дебатѣ надъ петиціями, висловлеными черезъ него о виключеніи языка руского зъ школы народа въ Леску? Що жъ на п. Журовскому умѣю бодай Выс. Соймъ познати, бо толькъ онъ одинъ удостоився чести бути именованымъ посломъ, а то честь не абы-яка, и наша околиця може тымъ на цѣлый край а наїтъ и на цѣлый

вѣсті; наглядати за житіемъ и моральностю не толькъ своїхъ членовъ, але и лицъ посторонніхъ, якъ мірянъ, такъ и духовніхъ, а непоравніхъ отдавати церковному судови и наїтъ виключати зъ церкви; наконецъ, що особливо важне, братствамъ надано право надзору надъ дѣланьемъ и поступками самихъ архіерѣївъ, и въ случаїхъ, коли єпископъ управляетъ своюю паствою не після правилъ церковнихъ, братчики мали власті „противи-ти сїму, якъ врагу істини“. Користаючись такими повноважіями и опираючись на сочувство и піддержку православныхъ дворянъ, котрій почали охотно вписувати свои імена въ братській реестръ, братства заваюто стараються простиристи свої вплыви на височу управу дѣлами церкви и накладати уду своевлільному и висловленому духовенству: они показують архіерѣїмъ всѣ беззаконності, якія тоді висилися середъ архієївъ, спонукуючи ихъ скликати що року соборы, самі посылають на тій соборы своїхъ повномочниківъ и вносять проекты вмѣряючи до коренної церковної реформи и до приверненія давногого добрострою церкви. Такъ п. пр. въ 1594 р. на Берестейскомъ соборѣ братській посоли внесли мѣжі прочимъ сїдуючимъ важній проекты: о вмѣнѣ существувавшихъ порядкобез обсады висшихъ церковныхъ катедръ и о приверненію древногого звучання обсады черезъ выборъ, а такожъ о основанію въ южно західній Русі постійної реаденції патріаршого епархія або намѣстника, щоби скрѣпити надібръ надъ житіемъ и дѣльностю висшихъ архієївъ. Наконецъ, утративши надію на добронадільну поправу своїхъ владыкъ, братства почали спонукувати константинопольского патріарха, щоби скликавъ висувачній соборъ для суду надъ владыками.

(Д. 6.)

свѣтъ величавися. А ѿвѣтъ житію товарищескому хто небудь не дорѣвнає, наїтъ: якъ бавимося, то не перестаемо въ серединѣ, але бавимося, доки послѣдній крейцаръ зможе вініти въ кишині, а якъ будемо, то такъ, що ще-ще трошечки, а було-бы аминь! Думаю, що зъ того побѣжного опису, можете мати якій-такій образъ Сянбцкого Пѣдгбрья. Не вѣрте тому, що оно занедбане и опущене; се толькъ хотіть тамъ зъ злобы сказавъ, що тутъ панує „тѣма кромѣнка“. Сянбцке Пѣдгбрье — се та сама давна „ziemia Zapaska“, которая видала „Grzegorza z Sapoka“ и много іншихъ людей, хотій до него, правда, неподобныхъ, но такожъ неменше славныхъ.

Вже то нема що казати, о нашій повѣтѣ дбають и власти рядовій, и автономічній, и учасливлють єго на ріжкій способи. Та що жъ зъ того? Хлоць на тѣмѣ нѣколи не хоче познантица; ему все бокомъ лѣзуть: и мандатарѣ, и комисарѣ, ба наїтъ и секретаръ въ повѣті. А ту по правдѣ сказати, маємо благодать: желѣзниця Трансверзални, піокбрна и нешкодлива, якъ мала дитина. Поїздѣ єде себѣ спокойнієко сдну добу черезъ 5-милеву просторону. Кажуть нашій селянин, що причина тому така, що желѣзниця не може доси освоюючися съ тымъ фактамъ, що земля, по котрѣй їдуть єї поїзды, есть єї влаштостю и тому то такъ несмѣло и боязко їдуть єї поїзды, — отъ, якъ звичайно, по чуждому. Не знаю, чи на правду така тому причина, чи може яка інша, досить, що коли-бѣ хотіть въ пильній справѣ єхати нею, тому отрадивъ-бымъ; єзду желѣзницю Трансверзалною можна поручити тымъ, що мають досить вѣльного часу, а хотіли-бы бачити Сянбцке Пѣдгбрье и познати его докладно зъ боконъ вагонівъ. Що будуть могли добре бачити и подивляти красу нашого Пѣдгбрья, — за то ручу, бо єзда повольна, поважна, обичалена, якъ сама спекуляція п. Шварца. Толькъ прошу дуже аматорѣвъ такої єзды не забути тепер въ зимѣ взяти съ собою добрій шуби и фільцовій чоботы на ноги, бо зарядъ желѣзницѣ Трансверзалної, хоча дати добрий примѣръ ѡщадності, въ гомопатичніхъ дозахъ огруєває свою вагони.

Коли я вже збішовъ на „Трансверзалку“, то не отъ рѣчи буде розказати дещо за переведену підъ неї експропріацію грунтобвъ. Кажуть, що коли-бѣ все то сталося худобѣ, що єї пастухъ желає, то давно бы вже на свѣтѣ не було анѣ одної худобинки; такъ само не лишилось бы и одного куничника жалбза зъ цѣлою „Трансверзалкою“, коли-бѣ желана нашихъ селянъ для неї могли дѣйстю статися фактамъ. При експропріації грунтобвъ скриджено селянъ такъ, якъ толькъ несовѣтності скривити умѣ; за грунта, котрій платиться моргъ по 400 зр., платило предпіемство по 300—360 зр., знижуючи при тѣмъ передѣленьемъ поодинокихъ обшарбовъ грунтовыхъ вартості ихъ до половины и ще нижче. Не кажу вже о перешкодахъ, якія повсталі въ господарствахъ черезъ передѣлене сполученыхъ съ собою грунтобвъ. Де впередъ господарь мѣгъ дозахати до свого грунту въ 5 минутахъ, тамъ тепер потребує єхати до него п'ять годинъ а часами и цѣлу добру годину. Богато грунтобвъ есть такахъ, якъ п. пр. по цѣлой рівнинѣ отъ Дубровки рускої аж до Кросна, котрій черезъ насыпи торїї стоять весною и більшу половину лѣта підъ водою а въ зимѣ засыпаній незмѣрними завалами снѣговими, підъ котрими волкѣ збоже згинути мусить. Щекавий може хто, для чого такъ сталося. Отъ для того? Видѣли повѣтій порозыклили до громадъ своїхъ „околікії“, въ которыхъ визвали громады, щоби при експропріаціяхъ грунтобвъ трималися дворобвъ и за ихъ радио ишли. И що жъ сталося? Громады послухали відѣлівъ повѣтівъ и радилися дворобвъ, а предпіемство тымъ часомъ погодилося съ дворами підъ дуже користными уловіями, а громады лишилися самі майже безъ всякої поради, бо двори осягнувші то, чого бажали, радили громадамъ пристати на цѣну установлену черезъ комісію шацункову, въ складъ котрої входили люди цѣлкомъ зависимі відъ предпіемства, побираючи платню 30—50 зр. денни оѣ додаткомъ робжныхъ винадгородь. Якъ то чисто и совѣтський характеръ входили въ складъ комісію шацункову, показує наглядно фактъ, що одинъ зъ такоа-торобвъ ще передъ укінченемъ експропріації дѣстався за обманство до „Іванової хати“. Пе-решкоды, якія повстали черезъ будованье желѣзницѣ Трансверзалної, не збостали або цѣлкомъ винагородженій, або такъ низько, що школа о тѣмъ і згадувати. При цѣлой акції будованія желѣзницѣ Трансверзалної трималося засады „регат ју-стія, fiat желѣзниця Трансверзална!“

(Конецъ буде).

Зъ Кишиніева.

(Українська трупа М. Старницкого и Кропивницкого), переїздила зъ Харкова до Одеси на зимовий сезонъ, заїхала по дорозѣ до Кишиніева. Въ недовгій часъ, отъ 15-го ноября до 1-го декабря, трупа дала въ Кишиніевѣ 13 спектаклівъ. Міський театръ Гросмана невеликий, дас всего 600 карб. збору, що для такої великої трупи, та що єсть своимъ власнимъ оркестромъ, дуже мало. На щастіе въ Кишиніевѣ є великий мурваній циркъ Флорера, приладжений и до давнина театральнихъ штукъ съ сценою, съ ложами та партеромъ. Трупа найняла сїй циркъ и давала въ нїмъ свої спектаклі. Слава про артистовъ

характеристичного и научного, що їхні очи цѣлої Россії зверненій на Москву, де ото вже бѣдь двохъ недель ведеса розправа противъ цѣлого персоналу Занкового. Всї важливій газети заповіняють свої стопицї справозданнями зъ процесу та витягами зъ акту обжалуванія, обнимуючою 10 аркушівъ тѣсноти печати а низа членівъ дирекції Рыкова и його підручниківъ.

Въ р. 1857 на зборѣ громадянъ мѣста Скопина рѣшено было вистаратися о дозволеніе основанія въ Скопинѣ міського банку на підставѣ статутовъ, котрій предложивъ зборови Рыковъ и котрій зборъ затвердивъ. Рада мѣска затвердила тую ухвалу и призначила на початкову операцію того банку капіталъ 10.103 руб. 86 коп. міського капіталу. Аже ѿ початкової 1863 року правительство дозволило на заснованіе банку, а 15 цвітня того-жъ року выбрано дирекцію банку и передано єї висше називай гроші для обороту. І разу вольно було банкови только принимати вкладки и видавать пожички підъ заставу цѣннихъ паперовъ, товарівъ або землі, — але швидко дирекція узysкала дозвіль та перепродуванье на власній рахунокъ цѣннихъ паперовъ.

Директоръ нового банку, Рыковъ, показавъ чоловѣкомъ спрятнимъ и знаетъ, куды вдарити. Онь почавъ печатати величезній анонсъ по всѣхъ важливіихъ газетахъ и то не въ околицяхъ Скопина, але найрадше въ самихъ даліхъ окраинахъ Россії: въ „Іркутськіхъ Відомостяхъ“, въ краю Кавказкому, въ Польщі и т. д. До жовтня 1882 року, т. є. до часу остаточного упадку банку випливло до него вкладокъ 11,700.000 р.; число вкладчиківъ доходить до 6000, міжъ котрими найбільше було духовенства, потімъ урядниківъ и військовихъ; самі церкви и монастирі дали около 800.000 руб. Изъ самого мѣста Скопина було воего 2 чи 3 вкладчики. Зъ цѣлон Рязанського губернії вложеніе більше якъ 200.000 руб., а за то чимъ дальше єть Рязаня, тымъ більше находилося охочниківъ до вкладокъ. Якъ бачимо, Рыковъ знаетъ, ѿ кимъ говорить, а щоби забезпечити себе и передъ людьми, маючи власть въ повѣтѣ въ повѣтѣ, єнъ отвірavъ имъ въ банку кредитъ на вексль, котрій онполя не протестували і на термінъ не выплачувались. Такимъ способомъ впутані відотали въ дѣлі банківской князь Димитрій Дим. Оболенський (котрій передъ отворенiemъ конкурсу, лютомъ 1882 р. уїхъ за границю), графъ Граббе, отатокій сойтниківъ Волковъ, бувшій вицегубернаторъ рязанській а ныній губернаторъ вятській, рязанській предводитель дворянства (маршалокъ губернійний) Рѣдкінъ, і др. Обезпечивши зъ того боку и здобувши себѣ въ Скопинѣ майже неограничуно власті, Рыковъ привався господарювати по своему. Попередъ всего ішло о привабленнѣ якъ найбільшого числа вкладчиківъ; въ той цвітъ обіцювано єть вкладокъ на сonto corrige зъ разу по 5%, а далѣ по 6%, а бѣ вкладокъ на довій часті або вѣкі по 7—7½%. Очевидна рѣчъ, що о якому-небудь продуктивнѣмъ уживанію вложенихъ капіталовъ анѣ мовы не було; всї гроші плили прямо до кишеній директорівъ і всіхъ іншихъ хищниківъ; толькъ не велика іхъ частина ішла на выплату обіцюанихъ грубыхъ процентовъ — для приманювання дальшихъ вкладокъ. Для замаскованія безсовѣтності маніпуляції укладано і публіковано на скрзь фальшиві білянси, осмотріній підписанії тихъ самихъ хищниківъ, котрій зъ нихъ користали.

Слѣдуючі цифри дадуть намъ понятіе о тѣмъ, куды поділисся зложени легковѣрнимъ людьми мільйони. Попередъ всого самъ Рыковъ выбраний зъ банку не більше и не менше якъ 7 мільйонівъ на вексль, котрій нѣколи на термінъ не выплачувались, а звичайно по уливи речинція перенесувались на новий речинець. Що зробивъ єнъ зъ тими грошими? По оголошенню конкурсу у него показалось власного майна для покриття сего колосального довгу всего 150.000 руб. Правда, сконстатовано, що передъ крахомъ бѣть велика сумма зорвавася зъ свого родини, але не менше того вѣдомо такожъ, що цѣлый чась его директорства — то була одна безъумна оргія: що Рыковъ дуже часто окремими поїздами єздивъ до Петербурга и Москви, що кельнерамъ плативъ „на чай“ не інакше якъ стобрубліками, що завдававъ часто обідь, на котрій всі страви спроваджувано куріерскими поїздами зъ столицею і при котрьихъ шампань лівася рѣчками, що день-у-денъ єнъ розсылавъ на всі боки телеграми по пару сотъ слівъ і т. д. За примѣромъ Рыкова ішли і другій его товаришъ, починаючи єть високо поставленыхъ директорівъ та отатокій сойтниківъ а кончачи на дробнихъ служахъ канцелярійнихъ. И такъ директоръ І. Рудневъ виненъ банку 200.000 руб., брати Іконникови 80.000 руб., Ілія Зайкинъ 118.000 руб., бурмістръ Скопина Овчинниковъ взявъ 220.000 р., ще одинъ Іконниковъ 29.000 р., Евтихія 7.000, Швецовъ 3.950 р., іншій Овчинниковъ 72.000 рубльвъ, Барабановъ 10.000 руб., Шамовъ 30.000 р., Лазаревъ 27.000 р., іншій Барабановъ 100.000 р., ще одинъ Іконниковъ 42.000 р., ще одинъ Зайкинъ 6.400 р., Поповъ, сойтникъ комерції і бувшій властитель великого гостинницї въ Москвѣ 563.000 р., Овдовъ, брати Рыкова 154.000 р., графъ Граббе 300.000 руб.. дѣйстившій стат

дѣят. стат. сев. Волковъ нынѣ губерн. въ Вятцѣ 35.000 р., маршалокъ Рѣдинъ 13.000 р., граѣ Кушелевъ 12.000 р., зять Рыкова, купецъ Афанасьевъ 520.000 и т. д.

Очевидна рѣчь, что зарядъ масы конкурсовой зарядъ же поспѣшилъ наложить руку на движимый и недвижимый маєтки всѣхъ привилегированныхъ, на цепи урядниковъ (губернаторъ и т. д.), але всего того показалось мало. Поста дотеперьшихъ обрахункѣвъ есть наѣдь, что вкладчики по переведеню конкурса одержать що наибольше 15 копѣекъ за кожный вложенный рубль. Зарядъ масы конкурсовой породилъ наѣдь, чтобы засеквеструвати и продать цѣле мѣсто Скопинъ съ всѣми его землями, домами, фабриками и заводами, которые послѣ оѣдки губерніальнаго земства представляли вартость 1.290.650 рублей, а котре своимъ майномъ ручило за банкъ. Але наѣдь продажъ цѣлого Скопина не богатъ хосна приносѣбы зруйнованымъ вкладчикамъ; что наибольше одержали бы они за кожный свой вложенный рубль по 25—30 копѣекъ. Гарнѣ относини, нема что и казати!

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Хорватскѣе пытканіе въ угорскомъ соймѣ.) При дебатѣ надъ бюджетомъ хорватскимъ прішло оногдѣ въ угорскому соймѣ до жавої вымѣны гадокъ межи представителями правительства а членами опозиціи, а цѣла дискусія замѣтила именно єзѣзду на отношенье Хорватіи до Угорщины. Дискусію выкликала интерпеляція поо. Седеркенія, яко становище правительства думас занятии супротивъ того, что хорватскій соймъ рѣшилъ высланіе рѣгноколярной депутаціи, которая мала бы перевести землю арт. 30 закона угодового з р. 1868. На туку интерпеляція отповѣдѣ Тисса, что въ виду отношени, ако мае мѣсто межи Угорщиною а Хорватію, будо бы несправедливостею откинуты жеданье Хорватовъ що до высланія депутаціи рѣгноколярной и бнъ (министръ) буде мусѣвъ поставити отповѣдне внесеніе, а чи мае лишитиса дотеперьшній станъ, або чи мае наступити змѣна, залежати буде єтъ рѣшенію обоихъ соймовъ. Впрочемъ Тиссъ не чувъ о тѣмъ, будто бы большоѣ хорватскаго сойму носилася отъ гадкої змѣни угоды. На се забравъ голосъ поо. Талій (зъ краиной опозиціи) и заявивъ, що уважае змѣну закона зъ р. 1868 за конечность, бо законъ сей дуже для Угорщины шкодный. Бесѣдникъ звергаєсь єтакъ до министра скарбу и жадае выясненіе що до случаю, де сей же министръ подвластными органами приказавъ, що въ Хорватіи при торжественныхъ случаяхъ не мае бути угорска хоруговъ вывѣшена, а коли гр. Сапарій, пояснивши наведенный интерпелянтъ фактъ заключавъ, що бнъ уважае въ даномъ случаю зъ отповѣдне, щобы не вывѣшувати нѣкакъ хоругвы, выступивъ поо. Угронъ и называвъ заявленіе министра скандальнымъ оказать, звергающи до министра, що хто не умѣе надати поваги символамъ державы, той не повиненъ сидѣти на министеріальномъ фоторѣ. Етъ тѣмъ самомъ дубъ говоривъ такоже гр. Апоній и называвъ министра революціонеромъ, а Хорватовъ уличниками. — Хорватскій Сербъ Джуровичъ заявляє, що послы зъ Хорватіи для того не брали участія въ дебатѣ генеральнѣй, щобы не выкликати неспрѣтную дискусію о пыткахъ принц-пільныхъ, яко течеръ ведеся, бо тѣ рожніцѣ малабы вырѣвнати рѣгноколярна депутатція. Хорватскій послы стоять на основѣ угодового закона и въ будущности будуть на нѣй стояти. Побоя того говоривъ Тисса, отповѣдающи попереднимъ бесѣдникамъ. Онъ подноситъ именно се, що въ Хорватіи большоѣ сойму стоять за угодою и въ виду того уважає єзѣзду провокаций такои дебаты, яко течеръ ведеся, не отповѣдно. Тиссъ заявляє, що стараєсь о удержаніи въ нової соймѣ закона угодового, а коли до сего не выстали средства конституції, то министръ у же и найдрастичнѣйшихъ. — Загаломъ въ Угорщинѣ бояться всѣхъ хорватскаго пытана и Хорватамъ нема що надѣяться, щобы течерѣше положеніе на будуще стало лучшимъ. Представитель угорского правительства, що недавно заявивъ депутацію хорватскихъ пословъ о найлучшихъ своихъ інтенціяхъ для Хорватіи, признавъ вправдѣ, що жаданье высланія рѣгноколярной депутатціи не можна называть несправедливимъ, зъ дальшого однакож уступу токъ самои его бесѣды выходить вже, що єтакимъ желаніемъ Хорватовъ ще далеко до осуществія, бо сила обовязуюча еVENTUALNыхъ проектовъ депутатцій рѣгноколярныхъ зависить єтъ затвердженія хорватскаго сойму. Що Тисса зовсѣмъ не думас допустити якихъ небудь змѣнъ закона угодового, се що яскіється выходить зъ єго отповѣди на бѣдѣ пословъ зъ угорскими опозиціи а слова Тиссы, що рѣшился ужити хочьбы и найдрастичнѣйшихъ средствъ для удержанія угоды, вказують недвоязично на негативно отмове его становище въ єзѣхъ хорватско-угорской угоды. — Не больше сподѣватися Хорватамъ и єтъ течерѣша опозиції — коли-бы она взяла коли въ свои руки угорскую управу, а потреба ревизії угоды, поднесена опозицію въ часѣ сегорѣчної розривы бюджетової, представляется лиши, яко средство октрѣованія хорватскаго конституції.

(Санация ческого товариства кредитового земскаго). Захищане звѣстной ческой институціи кредитової, о котромъ мы недавно на вышомъ мѣсце нашимъ читателямъ вже доносили, предстаивалася яко фактъ, котрого наслѣдки не лишь

въ отношенію економичнѣй, но посередно и надовѣшой промовѣ дра Гербста, котрый мотивировалъ внесеніе меншости комисіи, забравъ го лось репрезентантъ правительства и вказувавъ на финансової трудности, яко мало-бы правительство побороти, наколи-бы хотіло будувати само же лѣзницѣ локальї. Поста Ригеръ поддерживавъ предложеніе правительства, посли чего закрыто генеральну дебату. По промовѣ генерального боядника Гербста и справоваздваца комисіи Глядика зачалася дискусія спеціальна, въ котрой палата ухвалила I артикулъ закона посли внесенія комисіи. Эзъ дневного порядку слѣдувало друге читанье внесенія Найвирта. Першій забравъ го лось министръ торговий бар. Пино и навязуючи свою беспѣду до замѣткѣвъ поднесеныхъ Найвиртомъ въ часѣ першого читанія сего внесенія доказувавъ, що министерство даючи кому концесію, глядячи передъ собою на се, че той хто стараєсь о концесію зможе отповѣсти условіямъ концесії. Министръ выказувавъ, що лінія Октябрь-Пельгень-Тульи не єсть конкуренційна, и що замѣтъ форитованія Landerbank у не має основы. — Говорили єтакъ оправоваздваце меншости комисіи Рихтеръ, дръ Гербстъ и Найвиртъ, а чи замѣнко даскуючи генер. бесѣдникъ меншости дръ Руслъ и справоваздваце Глядикъ. Результатъ голосованія бувъ такій, що при голосованію приято внесеніе большости комисіи — с. е. переходъ до дневного порядку.

(Засѣданье палаты пановъ долитавскаго парламента) отбувшееся дна 16 н. с. грудня рекріпти королевскій, котримъ увѣльнивъ король бгъ обовязкѣвъ дотеперьшнаго предѣдателя палаты Сегенія а именувавъ рѣвночасно предѣдателемъ бар. Сенія. — Сегеній зложивъ предѣдательство въ руки заступника свого бар. Вая и попрашавъ палату выражуючи надѣю, що угорска палата пословъ въ виду трудного дѣла реорганізаціи вищої палаты отдастъ свої голосы, щобы утворити организмъ, въ котрому-бы вища палата при пошанованию историчнѣй правъ, однакоже при увѣгліненію оправдливыхъ вимоговъ, отмолодѣла и сталася повною жити частю угорскаго парламента.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Нѣмеччина. Кн. Бисмаркъ натрафляє въ парламентѣ, котрый, яко бнъ самъ оказалъ, ему зовсѣмъ не импонує, на нечувану опозицію. Д. 15 о. м. предложивъ именно самъ кн. Бисмаркъ парламентови, що бнъ назначавъ 20.000 марокъ на державанье другого директора уряду заграницнаго. Кн. Бисмаркъ забравъ самъ голосъ и доказувавъ коначну потребу сего, созываючись на велику роботу въ урядѣ заграницнѣмъ. Нѣчо не помогло. Дармо доказувавъ бнъ, що бнъ вже сгари и не має силы працювати; що молодшій бтъ него люде въ сбѣмъ урядѣ заведужали єтъ тагару працї и мусѣли уступити; дармо доказувавъ бнъ, що неуважанье сен сумы було бы для него лишь вогутъ недовѣрія и що парламентъ не узвѣнѣвъ вищої палати и що парламентъ не хотѣвъ нѣчого увѣглінити и постановивъ 141 голосами противъ 119 не ухвалити сен сумы. — Видаленъ зъ Берлина ради Евальда, соціалиста, зробило тамъ велике враженіе. Причина сего видаленя було, що Евальдъ бувъ предѣдателемъ на колькохъ зборахъ, котріи мусѣли бути розвязаній, а на которыхъ прійшло було до завзятой бойкії мѣжъ мѣщанами а поліцією.

Англія. Внутрѣшна дѣяльнѣсть англійскаго правительства звернена теперь головно на реформу выборовъ. Думають, що нова реформа выборовъ выкличе въ англійской системѣ выборобѣ велику змѣну и що она буде користнѣйша для консерватистовъ яко для стороннцтва ліберальнаго. Доси выбирали велики мѣста завѣбгды лишь лібераловъ а въ наслѣдокъ нового подблу мѣсть на рѣжій округи выборчї, котркъ большоѣ єсть консервативно, будуть могли выбирати своїхъ кандидатовъ безъ обавы соперництва єзѣ сторони лібераловъ. — Въ Ірландії почали знову проявляти аграрнїй убійства. Въ Нордъ-Керрі подпалено цѣле обойстїе одного нелюбленого арендатора а цѣла его родина мало що неслася жертвою поломени. Въ Уестмітѣ знову напала ватага замаскованихъ аграрниківъ одну родину, вилягнула ѿ її хати а єтакъ змусила прикладнити и присягати, що не буде служити у арендатора записаного въ чорнїй книжкѣ ліги. На знакѣ, що непослушні будуть карані смертею, виетрѣлено ѿ колько разовъ понадъ вхъ голосами.

Франція. Новѣшій парижскїй депеша доносять, що єсть, будто-бы переговоры съ Хінами встушили вже на лѣпшу дорогу, показалася неправдиво и була лишь опертою на маневрахъ парижкої биржи. Фактомъ єсть, що переговоры зовсѣмъ не довели до нѣчого а теперь вже и зовсѣмъ мусѣли бути залишній. "Times" доказує, що здрванье переговоровъ єтъ рѣвно небезпечне для обохъ воюючихъ сторобъ, яко и для цілої Европы. Газета ся предвиджує еVENTUALNості походу на Пекінъ и предсказує, що зъ сеніи причини прїде до конфлікту межи палатою пословъ а кабінетомъ Ферріого. — Зъ Мадагаскару доносять, що ген. Міотъ занявъ дні 6. с. м. одну крѣпость на островѣ и взявъ пять арматъ. Въ битвѣ упало 500 Говасобвъ. — На англійской предложена въ справѣ египетской отповѣсть Франція доперва около половины сїчня слѣдуючого року. — Кнѧзъ Крапоткінъ, звѣстный анархистъ російскїй, засуджений въ Франції на довголѣтну вязницю въ Клерво, заведужавъ небезпечно и лѣкарѣ не робятъ надѣтъ на єго вицдоровленіе. До президента Гречію внесено знову прошеніе о помилуваннѣ Крапоткінъ.

Італія. Зъ Риму доносять, що італійскїй

міністеръ Манчини заподіужувавъ небезпечно и єзѣшій часѣ отъ всякої занятї. — "Liberty" на дозвонть, що корабель "Agostino Barbato" виїхавъ въ Африку, щоби тамъ въ єзѣшій часѣ звѣстити въ имени короля мѣсто Зуя. Сколько на фані" знову доносить, що корабель "Agostino Barbato" виїхавъ въ Неаполі до направы. Певно однакоже єсть рѣ свою колонію въ Африцѣ и безперечно поробити въ єй цѣлі вже певнї приготованія, котрі однакоже поки-то єзѣвуть до тайни и лишь въ мости. — Курія римска розвинула въ течерѣшнїй часѣ неутомимо на всѣхъ точкахъ европейской політики. Найдостойнѣшими уваги було бути зближеніе обохъ великихъ церквей и курія римска вже давно о єї отважається. Нынѣшнє положеніе православної церкви на вхѣдѣ, єї внутрѣшне ослабленіе, а черезъ то и гнеть державній даютъ єї въ єй а єтакъ добру нагоду. Курія римска вже давно звернула свою увагу на православну церкви въ Константинополі и своимъ огляднѣмъ поступовавшемъ єтї отношенія течерѣшнаго патріарху екumenскому до курія римскому суть далеко дружнѣшій часахъ бувъ кард. Ротелі у патріарха екumenскаго, сяє заявивъ єму, що старається всѣми силами, що зближити обѣ церкви до себе и має надѣю, державами европейскими удержує курія римска такоже постійну звязь и старається всїми, де Бельгійскїй посланникъ має незадовго приїхати до Риму, щоби тутъ бути праугутимъ при дикорук; испанскїй посланникъ при Ватиканѣ єї знову до Іспанії, щоби взяти участь въ робахъ сенату. Россійскаго агента опорблюють въ мати вразъ съ другими дипломатами. Її приїде до Риму для залагодження деякіхъ бѣгучихъ кард. Ротелі у патріарха екumenскаго, сяє заявивъ єму, що старається всѣми силами, що зближити обѣ церкви до себе и має надѣю, державами европейскими удержує курія римска такоже постійну звязь и старається всїми, де Бельгійскїй посланникъ має незадовго приїхати до Риму, щоби тутъ бути праугутимъ при дикорук; испанскїй посланникъ при Ватиканѣ єї знову до Іспанії, щоби взяти участь въ робахъ сенату. Россійскаго агента опорблюють въ мати вразъ съ другими дипломатами. Її приїде до Риму для залагодження деякіхъ бѣгучихъ кард. Ротелі у патріарха екumenскаго, сяє заявивъ єму, що старається всїми силами, що зближити обѣ церкви до себе и має надѣю, державами европейскими удержує курія римска такоже постійну звязь и старається всїми, де Бельгійскїй посланникъ має незадовго приїхати до Риму, щоби тутъ бути праугутимъ при дикорук; испанскїй посланникъ при Ватиканѣ єї знову до Іспанії, щоби взяти участь въ робахъ сенату. Россійскаго агента опорблюють въ мати вразъ съ другими дипломатами. Її приїде до Риму для залагодження деякіхъ бѣгучихъ кард. Ротелі у патріарха екumenскаго, сяє заявивъ єму, що старається всїми силами, що зближити обѣ церкви до себе и має надѣю, державами европейскими удержує курія римска такоже постійну звязь и старається всїми, де Бельгійскїй посланникъ має незадовго приїхати до Риму, щоби тутъ бути праугутимъ при дикорук; испанскїй посланникъ при Ватиканѣ єї знову до Іспанії, щоби взяти участь въ робахъ сенату. Россійскаго агента опорблюють въ мати вразъ съ другими дипломатами. Її приїде до Риму для залагодження деякіхъ бѣгучихъ кард. Ротелі у патріарха екumenскаго, сяє заявивъ єму, що старається всїми силами, що зближити обѣ церкви до себе и має надѣю, державами европейскими удержує курія римска такоже постійну звязь и старається всїми, де Бельгійскїй посланникъ має незадовго приїхати до Риму, щоби тутъ бути праугутимъ при дикорук; испанскїй посланникъ при Ватиканѣ єї знову до Іспанії, щоби взяти участь въ робахъ сенату. Россійскаго агента опорблюють въ мати вразъ съ другими дипломатами. Її приїде до Риму для залагодження деякіхъ бѣгучихъ кард. Ротелі у патріарха екumenскаго, сяє заявивъ єму, що старається всїми силами, що зближити обѣ церкви до себе и має надѣю, державами европейскими удержує курія римска такоже постійну звязь и старається всїми, де Бельгійскїй посланникъ має незадовго приїхати до Риму, щоби тутъ бути праугутимъ при дикорук; испанскїй посланникъ при Ватиканѣ єї знову до Іспанії, щоби взяти участь въ робахъ сенату. Россійскаго агента опорблюють въ мати вразъ съ другими дипломатами. Її приїде до Риму для залагодження деякіхъ бѣгучихъ кард. Ротелі у патріарха екumenскаго, сяє заявивъ єму, що старається всїми силами, що зближити обѣ церкви до себе и має надѣю, державами европейскими удержує курія римска такоже постійну звязь и старається всїми, де Бельгійскїй посланникъ має незадовго приїхати до Риму, щоби тутъ бути праугутимъ при дикорук; испанскїй посланникъ при Ватиканѣ єї знову до Іспанії, щоби взяти участь въ робахъ сенату. Россійскаго агента опорблюють въ мати вразъ съ другими дипломатами. Її приїде до Риму для залагодження деякіхъ бѣгучихъ кард. Ротелі у патріар

у Львові, який бувся въ сали Ставропіг ій-млюнськимъ и рвого. Всѣ занедужаша въздоровили однакожъ въ протягу колькохъ годинъ. Цѣлый запасъ шкодливихъ олівіи сконфісковано и заряджено карне слѣдство.

— Новий читальни открыто въ Панівцяхъ, по вѣтла борщевского, и въ Руднѣ підь Львомъ. За обѣихъ мѣсяцій одержали мы въ тѣмъ дѣлѣ обширній дописи, котрій помѣстомъ познайшо.

— Открытие читальни въ Клюсовѣ коло Кристинополя отбудеся торжественно въ недѣлю, днія 9 (21) грудня с. р.

— Вечерницѣ „Академичного Братства“ отбулися ми-нувша середы въ комнатахъ „Рускій Бесѣды“ при численній участіи не только молодежі але и отаршихъ нашихъ патріотівъ якъ такожъ П.І. Пань. Въ програму вечерницѣ входили спѣви, декламації и отчить. О годинѣ сеансій разночалось выкананье програмы: хоръ братства отпѣявавъ Федьковичеву пѣсню „Гуляли“, окомпоновану молодымъ а талантливымъ студентомъ С. Нижанковскимъ, котрій лично дивигувавъ хоромъ. За сімъ отчатаю п. И. Франко изъ онови обширній працѣ про житіе и часы Ивана Федоровича уступъ оловѣдаючій о мартовихъ и цвѣтавыхъ рухахъ 1848 року у Львовѣ, середь которыхъ важній моментъ становлять: підносуванье адреси 18 марта и депутаціи до Стадіона, першій компліт публичній, обношенье Яна Добжайского по Львовѣ на плечехъ товиць, завязанніе гвардіи народової, справа Цуцьловска, завязанніе „Rady Narodowej“ и еї початкова дѣяльність, въ конці завязанніе т. зв. „байрату“ чрезъ Стадіона. По отчить слѣдували декламації п. Кузмы „Згадка старини“ Данила Мізаки, по чмъ хоръ отпѣявавъ Лисенкову композицію Шевченкової пѣсні „Думы мои“. Дальше отбувала декламація п. Дмоховскаго „Ідеали“, а на закінченіе отпѣявавъ хоръ ще ажъ два разы нову композицію п. Нижанковскаго, котрого привітало ріючими оплесками. Вечерницацѣ ті ще разъ дали свѣдѣцтво зъ однієї стороны серіозній лиць. Стать надѣя, що и Кристинополь пробудится по важніихъ нашихъ патріотівъ.

— Въ Кристинополі закладається каса пожичкова и щадника за старанніемъ Воч. о. Василія Чернецкого зъ Сѣлця близкого и другихъ честныхъ лиць. Стать надѣя, що и Кристинополь пробудится по довголітньому сну.

— Галицца наса задаткова. Комітетъ ликвидації членовъ и вѣрительствъ упавшого товариства вибѣсъ минувшого четверга рекуроѣ до трибуналу противъ конкурсу зарядженого на внесеніе ликвидатороў.

— Школы рѣльничі въ Городецѣ и Ягольници мають бути открыты съ початкомъ 1885 р.

— До стрыжской ради поетовъ выбраній при дозволяючихъ выборахъ въ курії громадъ сельскихъ о. Савинъ Федоровичъ и дръ Корнилій Марковичъ, лѣкарь.

— Предѣдателями ради поетовъ и ихъ заступниками потвердивъ цѣль: И. Гноинського зъ Свидови на предѣдателя а Алекс. Рущинського, инспектора школъ народовъ, на мѣстопредѣдателя въ Чортковѣ; Марковскаго, властителя близкихъ посѣлостей зъ Вінцковиць, и нотара Бартешевскаго въ Ярославѣ; Николая Торосевича и гр. Клем. Дѣдушицкаго въ Рогатинѣ; Едеарда Єнджеювича и Станислава Скшиньского въ Ряшевѣ; бар. Іо. Бруницкаго и адвоката Северина Пончелі въ Стрѣю; дра Іо. Верници и о. Вац. Лопатинського, гр. кат. пароха зъ Роздолу въ Жидачевѣ.

— Вилюній зъ поїту бродскаго и прилучевій до округа поїтого золочевскаго зстануть отъ дні 1 січня 1885 р. на підставѣ розпорядження намѣстництва зъ дні 15 грудня 1884 слѣдуючі громады: Чижки, Куты съ Браховкою, Боложинь, Переволочна съ Кобылемъ або Байками и Соколово.

— На бѣдныхъ учениківъ рускої гімназії зложила: Ви. Зіберъ, властитель вѣденської каварнѣ, 5 зр., і Богданъ Дѣдацкій 2 зр. За тій щедрій датки именемъ убогой молодежі Дарекція ц. к. акад. гімназії складає найсердечнійшу подяку. В. И.

— Бориславскій погромъ роботниківъ черезъ жидовъ, котрія стались причиною смерти колькохъ роботниковъ, закінчилися тымъ, що, якъ доносять „Gaz. Naddoestrz.“, засуджено 27 обжалованыхъ. Підчасъ процесу переслухано 200 свѣдківъ. Найбільшу кару, бо 1½ року, доставъ жиль Янкель Камерманъ за то, що бивъ Михайлъ Штодера держакомъ бѣть чекана такъ довго, доки сей не упавъ безъ памяті на землю, и що лежачого вже на землі бивъ ще такъ сильно, що Штодеръ въ три дні Богови духа отдавъ. Помічникъ Камерманъ, Мендель Ротъ, доставъ 2 мѣсяцівъ вязницѣ за то, що въ голову лежачого на землі Штодера кінавъ камінемъ. Мендель Ритеръ доставъ 6 мѣсяцівъ вязницѣ за то, що кидавъ камінемъ черезъ окна до хатъ роботниківъ и бувъ вже караний за крадіжку а бойку. Янкель Бруннеръ доставъ 1 року вязницѣ за то, що привѣтъ съ собою цѣлу ватагу людей узброєнихъ и що вже бувъ караний за бойку. Израїль Цвілихъ, котрій кидавъ на жандарма камінемъ, доставъ 2 мѣсяцівъ вязницѣ. Сисе Гронаветеръ, котрій привѣтъ цѣлу ватагу людей узброєнихъ въ косы и скори зъ Борислава до Вояники въ мимо завѣзанія жандарма ставивъ опору такъ, що той змушенъ бувъ стрѣлити до него и ранивъ его тажко, зоставъ засуджений на півтора мѣсяція вязницѣ. Засуджено дальше цыганка, Гриня Лашко на 4 мѣсяції і Лейзоръ Чабана на 2 мѣсяції. Рубина Штайнгавеза, засудженого въ Бориславѣ загальню прозвищемъ „зубя“, увільнило зосѣмъ.

— Постерунокъ жандармерії въ Ломиѣ, пов. турчанського, зоставъ сь днімъ 4 с. м. дополнений складається зъ одного вахмайстра и 3 жандармовъ.

— Жителіямъ въ Переїмвано и мѣщевому священику о. Петровскому удѣлила митроп. консисторія похвальну грамоту за будову церкви тамже. — Такъ само получили похвальну грамоту за жертви при будовѣ церкви въ Іваніковцѣ селянине: Іванъ Вашилькъ, Татіана Щоцікъ и Теодоръ Остапкъ.

— Драбій вѣсти. Цѣль дарувавъ зъ приватныхъ фондовъ громадѣ Яблонка нижна, пов. турчанського 100 зр. запомоги на будову школу. — На складається такожъ, що вѣсть свого часу, будто бы роботники подерли „тойру“ въ якобісії, есть зовсімъ не правдиво.

— Въ Подволочискахъ затроїлося дні 12 с. м. 40 особъ олівовою походичною зъ торговли Маєра Вольфа Кестена. Затросніе обявлюлося у всѣхъ особъ

збогать такт роздушенимъ, що въ сїй хвили зачікнівъ жигль. — У Вѣдні арештовано Бальда, шефа бюро товариства Giro Cassenverein. Въ наїї товариства показаво бракъ суми 166.000 зр. — Процесь купця вѣденського Кребса, котрый выдавъ себе за барона и звѣвъ дуже хорошу дѣвчину, Анау Редмеръ, що оттакъ въ виду сумнівъ наслідківъ отрілася газомъ, взявшись до губи рурку кавчуку отъ газу, скончавшо 18 с. м. Трибуналъ засудивъ Кребса на 2 мѣсяція а его спільникъ Кліра на 6 недѣль вязницѣ. — На почтѣ въ Чернігахъ підь Городкомъ добулися невыслідженій доси злодѣй черезъ окно до канцелярії и забрали всї папери а не знайшовши же паперами прошо порозкладали ихъ підь хаюю одного селянина.

Вѣсти зъ Аепархії Львовської.

Увільненіе дѣлъ іспиту конкурсового получили оо. Михаїль Величко зъ Княгиничъ, Антоній Андроховичъ зъ Лысця, Тома Березовскій зъ Дубравка, Юліянъ Мандичевскій зъ Бѣлявичъ, Яковъ Андрющинъ зъ Жабокрукъ.

Презенту получили оо. Келестинъ Костецкій, парохъ Скалы, на парохію Чернівцѣ; о. Ів. Маркевичъ зъ Хренева, на пар. Юнашкѣвъ, дек. рогатинського.

Введеніе яко капелланъ о. Валеріянъ Гавкевичъ въ Бѣлківцяхъ.

Выблъдъ богословській університету львовського подавъ до вѣдомості, що ко. Алоїзій Югантъ, префектъ семінарія латинської, іменований адъюнктомъ выблъдъ богословського.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

— Кароліна Вахнянінъ, жена пароха Сѣнявскаго, упокоїлася по довшої слабості дні 10 л. грудня въ 67 році житя. Покойна була доликою капітана австрійськихъ войскъ, Гнати Файта, Тирольца, горожанина Інобрuckого. Мати покойної походила зъ купецького роду Нарць, зъ Хебу (Егег) въ Чехахъ. Урожена въ р. 1818 въ Дукли, въхована въ Перемышлі, виїшла покойна въ р. 1837 замужъ за Кліма Вахняніна, и хотія латинського обряду, не придержувалася тогдішнього звичаю, а велѣла хрестити свою доньки въ обряді греческого, а оттакъ сама перейшла на тойже обрядъ, дознавшись, що канони церковні забороняють жінцівъ священника придергуватись якогось другого обряду. Поженивши чотирехъ синівъ и видали три доньки за священиківъ, тѣшилась покойна за свого житя ласкавими трудами и честному братству церкви Сѣнявки за всїхъ іхъ безкористні заходи при отданію послідної прислузи.

Клімъ Вахнянінъ, мужъ покойної; Клімъ, Наталія, Іванъ и Гнатъ, сини; Доміція и Кароліна, доньки; Марія зъ Людкевичъ, Іосифъ зъ Вальковичъ, Лукия зъ Клюсевичъ и Ольга зъ Потучківъ, невѣстки; Петро Плещкевичъ, Романъ Пасічинській и Антоній Терлецкій, зять покойної въ своїмъ і имени своїхъ дітей. Сѣнява, 12 грудня 1884.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
1009 (123-?) поручас
препараты зъ гумы и выробы кавчуку
для потреби хирургичныхъ и іншихъ подобныхъ.

Хорошимъ подарункомъ на Свята и Новий Рік буде

КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА ТОМЪ I,

оправленій въ полотно и съ вилозолоченымъ заголовкомъ, съ портретомъ и короткою житієписою поета.

Ціна 40 кр. (съ пересыпкою 45 кр.)
Можна дбати черезъ Адміністрацію „Дѣл“.

Правдивий Pain-Expeller съ „котвою“

есть інві безпорочні напіупуларнѣйшими средствами домовыми; въ щоденного, бо и много-літнього досвѣдѣ вѣтство загальню, що противъ недугамъ гостиневимъ, ревматичнимъ и т. д. нема іншого лѣпшого дѣл Raine-Exprellera. Правдивий Pain-Expeller мусить бути заломотрони знакомъ фабричнимъ „чорвономъ котвою“. Получити можна по цїнѣ 40 або 70 крецбардъ за фляшку отповідно до величини у всѣхъ майже антикахъ краєвыхъ.

Ф. Ад. Рихтеръ и Сп.,
д. к. доставець придворній и властитель аптеки у Вѣдні.

Центральний складъ на Австрої:
Дра Рихтера аптека підь „Золотимъ Лъвомъ“ въ Прагѣ I, Niklasplatz 7. 1236 (1-4)

Курсъ львівській зъ дні 19 л. грудня 1884.

	платять	жадають
автв. валюту	р. кр.	р. кр.
1. Акція за штуку.	266 50	270
Жолів. Кар. Люд. по 200 р.	192 50	195 50
" львів.-чесн.-ло. по 200 р.	285	290
Банку гіл. галіц. по 200 р.		
2. Листи заст. за 100 р.	99 10	100 10
Общ. кредит. галіц. по 5% ав.	91 50	92 75
" " по 4% ав.	99 10	100 10
Банку гіл. галіц. 6% ав. період.	101	102
Лоти дов. гал. рут. банку по 6%.		
3. Листы довіжн. за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. Буков. 6% львов., въ 15 днівъ		
безъ токулогу.		
4. Обліги за 100 р.	101 75	102 75
Індемнізація галіц. 5% м. к.	96 75	97 75
Обліги комунальній Гал. банку рутин. 6%.	102 75	104
Пожички кр. въ р. 1873 по 6%.	18 75	20 75
5. Лъси мѣста Кракова.	22 50	24 50
" Монети.		
Дукатъ голландерії	5 66	5 76
цѣсарікъ	5 71	5 81
Наполеонівськ.	9 72	9 82
Імперіаль	10 02	10 12
Рубль російській срібний	1 54	1 64
панаровий	1 26	1 28
100 марокъ вімєцькіхъ	59 95	60 80
Срѣбро		

Дякуючи всѣмъ Почт. Вѣрительямъ за здѣлану тимъ дѣломъ велику истинно патріотичнію мѣжъ пуфери двохъ вагонівъ

тичу — прислугу для Заведена, підписаній Савѣтъ заявляє, що доловити на будущість всіхъ стараній, чтобы удовлетворити еї довѣріє оправдати.

Львовъ дні 5 (17) грудня 1884.

Савѣтъ управлюючій.

Обще рольнико-кредитове Заведенье для Галичны и Буковины, общество зарегистрироване съ неограниченюю порукою — разписує КОНКУРСЪ,

на слѣдующи посады въ тѣмъ Заведеню:

1. **Бухгалтера** съ рѣчнымъ жалованьемъ 1200 зп. и 20% додаткомъ квартирного;
2. **Адъюнкта бухгалтеріи** съ рѣчнымъ жалованьемъ 800 зп. и 20% додаткомъ квартирного;
3. **Другого адъюнкта бухгалтеріи** съ рѣчнымъ жалованьемъ 600 зп. и 20% додаткомъ квартирного.

Убѣгаючія о котру зъ повиннихъ посадъ повинній выказатися свѣдоцтвомъ отбутого испыту зъ бухгалтеріи; первый же надто отвѣтною довшио практикою.

4. **Касіера** съ рѣчнымъ жалованьемъ 1200 зп. Убѣгаючія выкажутся практикою въ дѣлахъ касовыхъ, въ случаю же принятія зложити кавцію найменше въ сумѣ 3000 зп.

5. **Ликвидатора касы** съ рѣчнымъ жалованьемъ 700 зп. и 20% додатку квартирного. Убѣгаючія выкажутся отвѣтною практикою або свѣдоцтвомъ отбутого испыту зъ бухгалтеріи.

6. **Адъюнкта отдѣленія ипотечного** съ рѣчнымъ жалованьемъ 800 зп. и 20% додатку квартирного. Убѣгаючія выкажутся свѣдоцтвами студій юридичныхъ и практикою особливо въ справахъ ипотечныхъ.

7. **Корреспондента** съ рѣчнымъ жалованьемъ 500 зп. и 20% додатку квартирного. Убѣгаючія мусить выказать знанье языковъ: русского, польского и нѣмецкого, при чѣмъ требуется такожь хорошаго почерка письма.

8. **Протоколиста и регистранта** съ рѣчнымъ жалованьемъ 500 зп. и 20% додатку квартирного.

Дальше въ отдѣленію заставничому:

9. **Касіера** съ рѣчнымъ жалованьемъ 600 зп. и 20% додатку квартирного. — Убѣгаючія выкажутся практикою въ дѣлахъ касовыхъ.

10. **Ликвидатора** съ рѣчнымъ жалованьемъ 600 зп. и 20% додатку квартирного. Убѣгаючія выкажутся испытомъ зложенымъ зъ бухгалтеріи, а такъ той-же якъ и повысшій мають зложити передъ обнѣтіемъ чину кавцію въ сумѣ що найменше 1000 зп.

11. **Сконтиста** (контролора) съ рѣчнымъ жалованьемъ 500 зп. и 20% додатку квартирного.

12. **Таксатора дорогоцѣнностей** и

13. **Таксатора для прочихъ рѣчей**, оба съ рѣчнымъ жалованьемъ по 500 зп. и 20% додатку квартирного. — Убѣгаючія выкажутся свѣдоцтвами дотычной практики а такожь повинній зложити кавцію найменше: первый 1500 зп. а второй 1000 зп. въ концы

14. **Діюристовъ**: двохъ бухгалтеріи, двохъ въ отдѣленію гипотечномъ а двохъ въ отдѣленію заставничомъ съ мѣсячною ремunerациою по 30 зп. а. в.

18. **Деловодчиковъ касъ повѣтовыхъ** въ Бережанахъ, Дрогобычи, Переяслави и Станиславовѣ съ рѣчнымъ жалованьемъ по 600 зп. и по 200 зп. додатку квартирного.

Убѣгаючія повинній выказатьсь отвѣтною практикою а кромѣ того зложати передъ обнѣтіемъ чину кавцію найменше по 1500 зп.

Всѣ убѣгаючія о котру-небудь изъ повиннихъ посадъ повинній надто приложить до прошениіи метрику рожденія, свѣдоцтва отбутыхъ наукъ, выказаться точнымъ знаніемъ русского, польского и нѣмецкого языковъ и подробнѣ подати и оправдати curriculum vitae изъ минувшихъ лѣтъ ажъ по нынѣшну пору.

Прошена на письмѣ власноручно писаній дотычными аллегатами заосмотреній, належить внести на руки Дирекції Заведенія найдальше **до дня 15 н. ст. лютого 1885 року**.

Всѣ повинній посады суть ажъ по конецъ 1885 р. провизоричній, по упливѣ котрого то часу буде кожда посада отъ 1—13 включно системизована и для тихъ посадъ пенсійный фондъ основаный.

Львовъ дnia 5 н. ст. Грудня 1884.

Совѣтъ управляючій.

1270 1—1

БАТЬКОВІЦІНА

газета посвячена переважно справамъ народу, заче отъ 1-го Січня 1885 вже VII-ий роцникъ.

Батьківщина буде въ тѣмъ роцѣ мѣстами такій статі: 1) важайшій наша бѣжучія справы; 2) "Справы поточніе", статі обговорюючія наявній, економічній і п.; 3) статі науково популарніе: радникъ въ справахъ правничихъ; 5) Вѣсти (дописи) зъ краю; 6) Шо дѣється въ свѣтѣ (перегляд політики внутренніи и заграничніи); 7) Новинки и всячина; 8) Вѣсти господарські, промисловій и торговельній (особливо цѣни збожжа, рогатин худобы, безрогі, овець, ягнѧ и т. і.); 9) повѣстки и поезія (въ фельетонѣ).

Батьківщина выходить що тиждня, въ Пятницю, у Львовѣ року 1 зп. Адреса: Адміністрація Батьківщины у Львовѣ на улиці Академічній nr. 8 въ подвір'ї.

Въ редакції Батьківщини можна дѣстати: "Рукописи народній": 1) О публікаціяхъ и кураторахъ, цѣна 12 кр.; 2) Новий податокъ грунтovий 30 кр., съ реє. 35 кр.; 3) Войскова такса 10 кр., съ пер. 12 кр.; 4) О публікаціяхъ 25 кр., съ пер. 30 кр.; 5) Про видащеніе підъ жалізницею 20 кр.; 6) Про виборы до ради державної 20 кр., съ цѣною 22 кр.

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ

у Львовѣ, улиця Галицка, число 16,

поручають:

Сорочки мужескій бѣлій, гладкій, по цѣнѣ фабричній зп. 1·50, 1·80, (гущульській) по 2·50.

Сорочки для хлопцівъ бѣлій, толькъ въ одній зваженітимъ розмірѣ зп. 1·50.

Камісоны зъ "Calico" домашній роботи по зп. 1·20, 1·40 и 1·60.

Ковінерики штука по 20, 23 и 25 кр. Тузинъ по зп. 2·40 до 2·80.

Хустки до носа бѣль 15 до 60 кр. штука, шовкова 75—150.

Скарпакти бѣлій и колоровій, пара бѣль 15 кр. до 1·50 зп. Въ гумії дешевше.

Хустки до шапокъ вовняній бѣль кр. 95 до зп. 7·50.

Краватки въ вибѣльшому выборѣ, шапіки, спінки, пѣтки, гребені, бритви.

Рукавички всіхъ роду, власного виробу, пудрареси, пушки на тютюнъ, паперці до цигаретъ и т. п.

Цилиндри складні (швареахъ слацієвъ) тибетовъ зп. 5·50, атласовій зп. 9

Кафтаники, сподні в скарпакти бавовняній, вовняній фланелевій и шовковій, таожъ проф. Егеря.

Камізельки волоцкові зъ рукавами и панчохи до подвівания.

Папучі, мешти и чоботы вальцовій, шледи, кошки авгайліскі.

Камашъ фільтрові, мужескій, пара зп. 1·50, високій зп. 2·20.

Штильпи, камашъ шкіряний до подвівания и доки пара зп. 3·50—6.

Шапки зъ футра и сукна, шапки ранній феззи турецкій по зп. 3·50—6.

Парасолъ бавовняній, вовняній и шовковій бѣль зп. 1·20 до 10.

Плащъ гумовий въ різнихъ родахъ бѣль зп. 10·50 до 28.

Калошъ мужескій, високій пара 4 зп., низький 3 зп., — дамські високі 3·50 зп., низький 2·80 и 2·50 зп.

Перфумы, мыла, коловъска вода, пудрь и т. п. 1253 (9—12)

Запрошеніе до предплаты

на литературно - наукове письмо

“ЗОРЯ”

вразъ съ Бібліотекою.

За часъ пятилітнаго существованія здобуло собѣ се письмо широкій кругъ читателівъ такъ въ австрійской якъ и закордонской Руси, згромадило позажне число русскихъ литераторовъколо себе, — разбудило и скрѣпило литературне движение въ нашому краю и причинило богато до любови и плеканія родного слова.

Въ "Зорі" мѣститься такъ оригиналній працѣ Галицкіхъ, Буковинськихъ и Українськихъ писателівъ изъ полі бедетристакі, исторії, етнографії, філології и науки природныхъ, якъ и переклады праць знаменитихъ писателівъ славянськихъ. "Зоря" знакомила таожъ своїхъ читателівъ съ добутками науки и штуки дрігихъ культурныхъ народівъ.

Доси брали ласкаву участю при "Зорі": Дръ Іо. Шараневичъ, дръ Ом. Огоновский, Денисъ, Ал. Барбінський, Конст. Бобікевичъ, Л. Василовичъ (Сапонівський), Іванъ и Наталя Вахняни, Гамалія (Українець), Ілар. Грабовичъ, Е. Грушевиць, Я. Гудкъ, Евг. Желеховський, Корн. Заклинський, Ал. Я. Коницкъ, дръ Ом. Калитовський, В. Коцюбовський, Нат. Кобринська, о. Дав. Лепкій, Леся (Українка), Вас. Лукичъ, В. И. Масловъ, Миронъ, о. І. Негребецькъ, Нечуй (Іва. Левицкій), С. Недільський, Мах. Подолинський, Олена Пчілка (Українка), Кл. Пономаръ, К. Н. Устяновичъ, Ів. Франко, Гр. Цеглинський, дръ Юл. Целевиць, Чайченко, Юлія Шнейдеръ, В. Шухевичъ и другій.

"Бібліотеки Зорі" вийшло доси 35 листовъ, котрій мѣстять въ собѣ цѣнныій матеріалъ бедетристичній и науковій. Съ новымъ рокомъ вайдуть до Бібліотеки: "Ольга Носачівна", драмат. Ал. Я. Коницкого; "Про море и его чудеса" Дениса; "Історія литератури рускої", Ом. Партицкого; "Весілья въ Борщівському" студія етнографична Грушевиць; "Зъ подорожей Пшевальского по середуції Азії", Н. Вахнянина; "Тато на заручинахъ", комедія Гр. Цеглинського; "Зъ житя нашіхъ дикихъ звірятъ", Ів. Вахнянина; "Історія Скиту Манявського", дра Юл. Целевиць; "Кирилъ и Методій"; "Соколики", комедія Гр. Цеглинського и др.

"Зоря" буде вийходити въ роцѣ 1885 два разы въ мѣсяцъ кожного 1 и 15 въ півтора аркуша вразъ съ Бібліотекою въ 3 аркушахъ мѣсячно.

Предплата цѣлорічна на "Зорю и Бібліотеку" виносить 5 зп., піврічна 2·50 зп. чвертьрічна 1·25 зп.

Цѣлорічній предплатителю одержать по зложенню цѣлої предплати зъ горы, премію вартості 1 зп. На премії призначеній: "Захаръ Беркутъ", повѣсть Ів. Франка въ цѣнѣ 1·30 зп.; Трагоми оповѣданія Марка Вовчка — 1 зп.; Повѣсті Н. Устяновича — 70 кр. (на львішь півції 85 кр.); Оповѣданія Гоголя — 35 кр.; "Марта Борецка", повѣсті истор. — 32 кр.; "О вихованію", підручникъ для женевинъ, — 30 кр. и "Правдайній ідеї въ письмахъ Т. Шевченка" — 35 кр.

Письма до редакції просимо присыкати підъ адресою: Ом. Партицкій, професоръ, ул. Собеського, ч. 9; предплату — вирощи до адміністрація "Зоря" въ печатні тов. им. Шевченка, улица Академічна ч. 8.

Омелянъ Партицкій, редакторъ. — Комітетъ редакційній: Нат. Вахнянинъ, дръ Ом. Калитовський, Мах. Подолинський, Петро Скобельський, Гр. Цеглинський, дръ Юл. Целевиць.

ОСНОВАНЕ въ РОЦЬ 1838 въ ТРИСТЬ

1265 д. к. управ.

ТОВАРИСТВО УБЕЗПЕЧЕНЬ

RIUNIONE ADRIATICA di SICURTA

заступлене

у всѣхъ краєвыхъ мѣстахъ столичныхъ и знаменитѣйшихъ мѣсцяхъ

австрійско-угорской монархіи

черезъ Генеральній, Головній и Повѣтовій Агенції

якъ такожъ спеціально у Вѣдни черезъ Філію

для убезпеченій церковныхъ

запевнія по найдешевшихъ преміяхъ

противъ

шкодъ огневыхъ, транспортowychъ и градовыхъ, якъ такожъ на житѣ людске въ найріжнѣйшихъ комбинаціяхъ.

1885 годъ

ОТКРЫТА ПО

БРИТВЫ

правдив
англійський швейцарський
по зр. 1-75, 2, 2-50, 3, 3-50, и т д

поручають

Братя ЛЯНГНЕРЫ
у Львовѣ 1252
ул. Галицка ч. 16.

Магазинъ

Ф. КНАУЕРА и Сына

подъ "Золотымъ Львомъ"

площадь Капитуляна,

поручас въ найбѣльшомъ выборѣ

Обрусы КОЛЬОВОЙ на 6 сеобѣ раз-

зомъ отъ серветами въ найновѣ-

шыхъ изброкахъ зр. 3 и 3 зр. 50 кр.

Обрусы КОЛЬОВОЙ по зр. 140 и

180.

Обрусы бѣлыи отъ зр. 4 и зр. 450.

Обрусы бѣлыи отъ зр. 1-30 и выше.

Серветы бѣлыи столовой

тузинъ по зр. 4 и 5 зр.

Серветки малии десертовой

тузинъ зр. 1-20, 150, зр. 2 и выше.

Хустки нитковой бѣлыи туз. зр. 240.

Хустки нитковой бѣлыи съ кольоровыми

берегомъ туз. зр. 3 и выше.

Хустки шовковой на шюи и т. п. отъ 30

кр. до 5 зр. 1261 8—12

Приборчена зъ провинции выко-

вуются оборотною почтою.

За доброту и честность ручитоя.

Ант. ЩЕРБА

МУЖЕСКИЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 6.
на честь поручати Вч. ПТ. Пу-

бліцъ и Вч. Духовенству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОЙ ОДЕЖДІ

подъ найновѣшои моды, въ найлуч-

шихъ товароў по цѣнѣ якъ

найдешевшихъ, упрашайчи яко Ру-

сина зъ ласкавы взгляды Вч. П. Т.

Цублики и Вч. Духовенства, пору-

чаючи ласкавому покровителю.

Всѣ ласкавы замовленія

выконуются въ найко-

рошомъ часѣ. (13—12)

Bartnictwo

съзїд hoodowla pszczelі
для зуки, оправа на па-
нее і wielostronnem do-
swiadczenniu napisal

Dr. T. Ciesielski

выде въ шестимъсячныхъ зоши-
тахъ въ 28 до 30 аркушѣвъ дру-
ку съ 200 дереворѣтами.

Теперь вышовъ вже зо-
шить I, который коштуетъ 60

крайцардѣвъ.

Въ дорозѣ предплати коштуетъ
цѣна праца 3 зр. — Цѣна кни-
гарока буде значно подвигшена.

Листа прециумераторовъ буде ого-
жотена въ послѣднѣмъ зошитѣ.

Грошъ належить прислати подъ

адресою: Administracya Bartnika:

Lwów. (9—10)

По зниженей цѣнѣ!

Украинській гетьманъ

Іванъ Виговскій

та

Юрій Хмельницкій

Івана Левицкого (Нечуя).
(Правописъ фонетична.)

Можна дѣстати по зи-
мендѣ цѣнѣ 20 кр. (съ
пересыпкою 25 кр.) за при-
мѣрникъ, за посередствомъ
"Дѣла" и другихъ русскихъ
часописей. 1214 (6—?)

Велика партія останковъ сукна

(3 до 4 метри)

у всѣхъ краскахъ, на оди-
гіи мужескій, на загортки,
жілої мастиль отъ лощу,
на жіночій планѣ — роз-
сыпахъ за послѣдніемъ за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brünn.

Останки не до вподобы
принимаючи назаль. Водрѣ
высыпакъ по приложению
10-крайцаревои марки.

1251-39-53

На святый вечеръ и Новый рокъ

поручас

переплетниче заведенье, складъ паперу, при-
боровъ школьніхъ до писанія, рисования и ма-
льованія

В. КУЧАБИНЬСКОГО

у Львовѣ, улица Театральна ч. 10

великій складъ молитовниковъ переплетеныхъ въ аксамитъ, шкѣ-
ру, полотно, гебанъ, кость слонову и т. д.; опоминки и альбомы
переплетеніи въ скобу, плюшу, полотно и т. д., оттакъ великий
добра пульяреобъ и портмонетка, веселорокъ, рамокъ и рамъ
великихъ; дальше паперу листового Fanntasie съ буквами и рѣж-
ными ознаками и прикрасами въ дуже великомъ выборѣ; книги
рахунковъ, торговельны и до колювани листовъ. Папѣръ канцеля-
рійнъ риза 500 аркушѣвъ по 1-30 зр., 1-80 зр., 2 зр., 60 зр.;
зошиты школьній за 100 штукъ по 60 кр.; билеты визитны, окор-
расовы по 50 и 60 кр. и выше; литографованіи по 1-20 зр., 1-30 зр.
и т. д.; ордеры котильоновъ и въ загалѣ волкѣ выборы за паперу.

Маючи велико роботніе переплетничіи, уряджену на способъ
загранічный, пріймаю всѣлякія роботы входячи въ кругъ моихъ
роботній, а именно отъ найкрасишихъ до звычайныхъ
брюшуръ, евангелія, апостолы и т. д., переплѣтаю въ перехороші
переплеты по дуже низъкіхъ цѣнахъ. Въ мой роботніи выполню
такоже растрованіе книгъ торговельныхъ. Замовленія зъ провин-
ціи залаходжу оборотною почтою, а за опакованіе не числю нѣ-
чого. Поручаючи ласкавой памяти П. Т. рускими публиками оста-
юю съ поважаньемъ

В. Кучабинський

1273 1—?

у Львовѣ ул. Театральна ч. 10.

"ПОРВАЛАСЬ НИТКА!"

Комедія на 4 справы.

Написавъ Олександеръ Я. Кониський.

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторни 73. — Набуты можна черезъ Редакцію
"Дѣла". Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

БОЧОВКИ ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (4—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр.
1 " Гегелійского столового луч-
шои якости 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.
1 " Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — "

Повыше наведеній цѣны разумѣются вразъ
съ бочковка оковано желѣзными обручами и о-
плаченными портомъ почтовымъ, такъ що благо-
желанный отбиратель больше коштѣвъ
не поносить. Купуючи вина особисто толькъ у
продуцентовъ ручить за здоровъ добрый, натураль-
ний и лучшій вина якъ въ Вершевъ, и просить о ла-
скавой замовленіи.

АЦЕНДА

австро-француске товари-
ство убезпечень отъ елемен-
тарныхъ школъ и припад-
ковъ.

австро-француске товари-
ство убезпечень на ренты и
житѣ.

ДИРЕКЦІЯ

Вѣденъ I, Wipplingerstrasse, 43.

Акційный капиталъ:

2,400,000 зр. въ золотѣ. || 2,400,000 зр. въ золотѣ.

концессіоноване декретомъ ц. к. министерства внутрѣш-
нихъ дѣлъ зъ дня 21 цвѣтня 1882 р. п. 3961.

Убезпечеа: церкви, школы,
приходскій, громадокъ и
сельскій будынки отъ огню,
збожье отъ огню и граду.

Выплаченій школы за рокъ
1883 выносиать 2,992.952
зр. 02 кр.

Узысканій премія за рокъ
1883 выносиать 5,317,544
зр. 64 кр.

Уплачено 5% провизія Нар-
одному Дому Заступни. у Львовѣ отъ рускихъ по-
лістъ выносиать 10,000 зр.

1220

5—5

Убезпечения принимаютъ: Заступниство у Львовѣ
и численній Агентуры по провинції.

Товариство цѣс. кр. управ. желѣзницъ Львовско-Черновецко-Яскон.

(Линія австрійской)

Ч. 27405/У.

Достава рѣжныхъ матеріаловъ.

На рокъ 1885 розписуєся за офертами достава цементу, вапна цементового,
огнетривало цеглы, вугла ковальского и коксу, такоже выбробъ желѣзныхъ, сталевыхъ,
металевыхъ, ткацкихъ, вовняніхъ, мотузовихъ, щоткарскихъ, каучуковыхъ, шкряніхъ и
скляніхъ, на послѣдокъ тапетъ, воску, скрутливъ восковыхъ (сточковъ), смолоскипъ,
тощу, покостовъ, красокъ и іншихъ витворовъ хемичныхъ.

Оферти отповѣдно остеiplѣваний, опечатаній и заосмотреній написою „оферта на
доставу рѣжныхъ матеріаловъ“, треба внести найдальше до 3 Свѣння 1885 р. години
11-ої передъ полуднемъ до заряду головного у Вѣдні (I. Elisabethstrasse 9), комі-
тету управляючого въ Букарештѣ (Strada Scaunele 49) або дирекціи руху у Львовѣ або
Ясахъ; рѣвночасно же, однакоже окремо зложити при касѣ одного зъ наведенихъ мѣсцъ
вадіють въ висотѣ 5% вартости предкладаної достави.

Близший постанови лицитаційній, выказы маючихъ-ся доставити матеріаловъ, якъ
такоже условія доставы, можна переглянути и получить въ зарядѣ матеріаловъ у Вѣдні,
Букарештѣ, Львовѣ и Ясахъ або такоже за зложеніемъ почтової належності можуть бути
присланій на означене мѣсце.

Вѣденъ, въ грудні 1884.

1228 1—1

Рада завѣдуюча.

Брошура Корнила Н. Устяновича

М. О. РАЕВСКІЙ И РОССІЙСКІЙ ПАНСЛАВИЗМЪ
продажається въ друкарні Товариства имени Шевченка по 80 кр.
за примѣрникъ; съ пересылкою почтовою по 85 кр.

<p

Ô TÔ 3 BA

до Шоважаихъ Комитетовъ парохіяльныхъ, Радъ
шкѣльныхъ мѣсцевыхъ, до Свѣтлыхъ Зверхностей
громадскихъ и Настоятелей обшаровъ дворскихъ.

Зô взгляду на надходячу теперь пору укладаня буджетôвъ громадскихъ, шкôльныхъ, парохiяльныхъ Товариство взаимныхъ убезпеченъ въ Краковѣ пригадує справу асекурацiи ôтъ шкôдъ огневыхъ церквей, костелôвъ, шкôлъ и всякихъ забудованъ удержануванихъ котомъ конкуренцiи публичнои.

Хотячи прйти въ помочь сторонамъ, конкуруючимъ въ томъ дѣлѣ, Товариство взаимныхъ убез-
печень въ Krakowѣ отвирає съ днемъ 1 сѣчня 1885 при своїй Репрезентаціи львовской особный отдѣлъ
для безпосереднаго убезпечуваня будынковъ ерекціональныхъ. Громадамъ, конкуренціямъ парохіяльнымъ
и школънымъ, котрѣ подавали-бы до асекураціи: церкви, костелы, школы и будынки парохіяльний черезъ
львовску Репрезентацію, будемо отчислювати 4% рабату отъ низше выказаной оплаты асекураційнои.

Задатокъ на кошть убезпеченя будынкôвъ ерекціональныхъ вразъ съ ихъ внутрѣшнимъ урядже-
ньемъ выносити буде отъ кожыхъ 100 зр. убезпеченой вартости рôчно:

а)	будованихъ зъ дерева и крытыхъ гонтами	54 кр.
б)	мурованихъ, гонтами крытыхъ, або деревяныхъ пôдъ дахомъ огнетревалымъ зъ бляхи чи дахôвки	36 кр.
в)	мурованихъ пôдъ дахомъ огнетревалымъ	18 кр.

Ц. Отъ будынкѣвъ парохіяльныхъ:

a) муроныхъ або деревяныхъ, соломою крытыхъ	84 кр.
б) деревяныхъ, гонтами крытыхъ	64 кр.

Кромъ высше згданого 4% рабату просимо увзгляднити, що Товариство взаимныхъ уbezпечень
звертає уbezпеченымъ съ концемъ кождого року цѣлу позосталость, котра въ послѣдныхъ
пяти лѣтахъ выносила що найменше 27%, т. е. **бóльше якъ четверту часть внесеныхъ оплатъ.**
Дочисливши до того звороту згданный 4-процентовий рабатъ, покажеся, що дѣйстна оплата выносити буде
вже въ другомъ роцѣ и въ дальшихъ лѣтахъ треваючого уbezпечения:

Л. Отъ церкви, костеловъ и школъ съ внутрьшнимъ урядженіемъ:

а) будованихъ зъ дерева, пôдъ гонтами	по 38 кр. отъ 100 зр.
б) муроаныхъ гонтами крытыхъ або деревянныхъ пôдъ бляхою або иишимъ огнетревалымъ покрытьемъ	по 25 кр. отъ 100 зр.
в) муроаныхъ пôдъ дахомъ огнетревалымъ	по 13 кр. отъ 100 зр.

II. Отъ будынкôвъ парохiяльныхъ:

а) деревяныхъ або муроныхъ пôдъ соломою . . . . . по 59 кр. отъ 100 зр.
б) деревяныхъ пôдъ гонтами . . . . . по 45 кр. отъ 100 зр.

Черезъ перші три лѣта оплачуєся при уbezпеченяхъ отъ кождого рињского задатку по 10 кр. на фондъ резервовъй, а кромъ того стемпель отъ полисы асекураційнои скалъ І-ои. Громадамъ або конкуренціямъ, котрій бы того жадали, можемо тую оплату розложити на 6 лѣтъ по 5% рѣчно замѣсть на 3 роки по 10% рѣчно.

Канцеляріямъ громадскимъ и парохіяльнымъ, котрѣ-бы того зажадали, перешлемо друки и информаціи для уложеня внесенъ на убезпеченъ. Удаватись въ той справѣ треба пôдъ адресою: „Репрезентація Краковскаго Товариства взаимныхъ убезпеченъ у Львовѣ, улиця Гетманьска“. Кореспонденція въ языцѣ рускомъ, якъ кому догоднѣйше.

Товариство взаимныхъ убезпечень не есть обчислене на зыски, бо послѣ статутовъ своихъ есть обовязане цѣлу надвыжку доходовъ, яка останесь ему по вынагородженю попкодованыхъ членовъ и по покрытию коштovъ заряду, въ слѣдующомъ роцѣ убезпеченымъ **зверати**. Числимо отже на то, що Пресвѣтле Духовенство обохъ обрядовъ католицкихъ, Учительство, Зверхности громадскїй и цѣле Свѣтле а о добро публичне дбающе Обывательство зволить прихильно вспирати справу убезпеченя отъ огню будынковъ ерекціональныхъ въ нашомъ Товариствѣ, одинокомъ нынѣ **краєвомъ** закладѣ асекураційномъ.

Краковъ, дня 20 грудня 1885.

1272 (1-3)

ДИРЕКЦІЯ ТОВАРИСТВА ВЗАЙМНЫХ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ КРАКОВѢ.

А. Милескій.

М. Лемшковський.

Г. Кешковський.